

HỎI VÀ ĐÁP HÊ-BƠ-RƠ PHẦN I

 Làm sao cô ấy có thể làm điều đó mà không có Đức Chúa Trời? Đó là một điều có thật, phải không? Không thể được thực hiện mà không có Chúa.

Tôi sẽ không sử dụng tất cả chúng để giảng. Nhưng tôi đã nghĩ rằng tôi có thể nắm được điều gì đó khá khó khăn, anh em biết đấy, vì vậy tôi nên chuẩn bị tốt hơn. Nhưng, ồ, nó rất, rất dễ hiểu. Vì vậy có thể không có rất nhiều câu hỏi trong số dân sự khi đó, đó chỉ là những câu hỏi rất đơn giản và dễ hiểu. Ồ, tôi rất vui để cố gắng trả lời chúng tốt nhất theo như tôi có thể, bởi sự giúp đỡ của Chúa.

2   Và nếu Chị Arganbright có mặt trong tối nay...Chị Ruth. Chị có ở đây không, Chị Ruth? Ở trên đây. Tôi có...Ồ, vâng, tôi có địa chỉ ở đây, và...Không, tôi không có. Ồ, tôi có thể lấy nó ra ngay đây. Tôi đã để nó trong ví của mình, và tôi bỏ quên ví của mình ở nhà. Bây giờ, nếu cảnh sát bắt được tôi đang đi về nhà, Anh Fleeman, anh đến cứu tôi. Nói với Billy rằng tôi...đã để cái ví ở nhà, tối nay tôi sẽ lái xe mà không có bằng lái. Và tôi nghĩ rằng tôi đã có nó trong túi của mình; tôi chỉ thay quần áo. Chiều nay, tôi đã chạy vào, đang cắt cỏ nhanh chóng và phải nghỉ việc và nhanh chóng vào nhà, thay quần áo và chạy xuống đây. Và tôi—tôi đã mang theo quyển từ điển, nhưng anh em có thể lấy nó ngay phía sau ở ngoài đó.

3   Đừng cảm thấy tồi tệ về bức thư đó. Nếu tôi không bao giờ có thư nào tệ hơn thế, đó sẽ là một bức thư tốt. Điều đó tốt. Điều đó rất, rất tốt. Tôi đã nói với anh em là tôi sẽ không đọc nó, nhưng tôi đã đọc nó, anh em biết đấy, và thật sự không thể giữ nó lâu hơn nữa. Tôi chỉ tự hỏi anh em đã nói gì. Và nó rất, rất hay, được viết như một giáo viên thực thụ phải viết. Điều đó thật tốt, và tôi đánh giá cao nó. Và nó—nó mang lại cho anh em...

4   Anh em thấy đấy, tôi thích những bức thư của người nào đó mà sẽ—sẽ khác với anh em một chút. Đấy, nếu anh em đi theo con đường của mình mà không có ai không đồng ý với anh em,

anh em trở nên khô khan. Anh em phải có một chút bất đồng nhỏ để có thể hiểu được và đào sâu hơn. Và—và anh em sẽ vướng vào vết xe đổ nếu anh em không cẩn thận; rồi anh em—rồi anh em gặp rắc rối khi anh em làm điều đó. Anh em phải cứ hầu như tiếp tục tiến về phía trước và thỉnh thoảng có người khác biệt với anh em và làm anh em xù lông lên.

5 Ở châu Phi tôi đã tìm thấy hai con sư tử nhỏ, và chúng giống như những người bạn nhỏ bé, gần giống như *thế*. Con sư tử đốm, nhỏ, bé; một con sư tử nhỏ, một con sư tử cái nhỏ. Và bây giờ, chúng trông giống như những chú mèo con, chúng rất nhỏ bé như thế, nhỏ bé...những con vật xinh đẹp nhất, chúng chỉ chơi thôi. Và tôi định mang chúng về lại nước Mỹ, tôi nhốt chúng trong chuồng chim. Tôi định mang chúng trở về, nhưng tôi không thể tìm thấy bất kỳ thứ gì—bất cứ thứ gì để chúng được tiêm chủng, không có vắc-xin nào. Và họ sẽ không để tôi mang chúng đến Hoa Kỳ nếu không được tiêm chủng trước, và tôi không thể tìm thấy nó ở trong cả châu Phi. Nhưng nếu anh em muốn biết nó có phải là sư tử hay không, chỉ cần vỗ lưng nó một chút. Nó sẽ chuyển sang thể tấn công và cho anh em biết nó là một con sư tử, vì vậy—vì vậy điều đó cho anh em biết nó đang đứng ở đâu.

6 Đó là cách thỉnh thoảng anh em cần phải làm, anh em biết đấy, loại lông tơ gần như xù lên, để tìm hiểu. Nhưng, vậy thì, chúng ta đừng tức giận như sư tử; chúng ta chỉ—chúng ta cứ ưa thích điều đó, để...dẫn sự đặt câu hỏi. Và những câu hỏi như thế, Chị Ruth à, rất, rất có ích đối với tôi. Đó là một...Tôi—tôi thích điều đó, đấy. Đó là loại thực sự khó chịu mà tôi không muốn nhận lấy. Nhưng chúng là một...điều đó thì tốt.

7 Bây giờ, chúng tôi có một số câu hỏi hay, khuấy động, thật sự những câu hỏi gây phản ứng mạnh mẽ. Vừa rồi có một thầy giảng ở phòng sau, hỏi tôi rằng, “Hai nhà tiên tri của Khải Huyền 11, họ có đến trước sự Cất lên không? Hay ngay trước sự đem Y-sơ-ra-ên đi? Và điều gì...” Vậy thì, đó là loại câu hỏi mà—mà—mà làm anh em bối rối. Nhưng những câu hỏi đơn giản như thế này thì ổn thôi.

Nhưng bây giờ, trước khi bắt đầu, chúng ta hãy cúi đầu cầu nguyện.

⁸ Lạy Cha, có lời chép rằng khi Ngài được mười hai tuổi, Ngài đã được tìm thấy trong Đền thờ với các thầy thông giáo và các nhà hiền triết, thảo luận với họ về những lời Kinh Thánh. Và họ đã—họ đã ngạc nhiên trước một...những người lớn tuổi, và được đào tạo vững chắc về Kinh Thánh, và tuy nhiên lại thấy một Cậu bé khoảng mười hai tuổi có thể thật sự—thật sự khiến họ bối rối, trong việc giải thích Kinh Thánh. Ngài đã nói về công việc của Cha Ngài. Ngài nói với mẹ Ngài, “Mẹ không biết rằng Tôi phải làm về công việc của Cha Tôi sao?” để giải thích những lời Kinh Thánh với ý nghĩa thiêng liêng của chúng.

⁹ Và bây giờ chúng con cầu nguyện, lạy Chúa, rằng—rằng Ngài biết chúng con yếu đuối và mong manh thế nào, và chúng con phải đối mặt với những sai lầm như thế nào, rằng Ngài sẽ đến với chúng con tối nay trong hình thức Đức Thánh Linh, và sẽ giải thích lời Kinh Thánh cho chúng con. Con đang chờ đợi và tin cậy vào Ngài. Và nếu con có thể từng, bất cứ lúc nào, cố gắng đưa ra những suy nghĩ hay sự giải thích của riêng mình hoặc một điều ích kỷ nào đó, để cố gắng làm cho nó nghe như cách mà con đang giải thích là đúng, xin đóng miệng con lại, Chúa ôi, giống như Ngài...Ngài đã làm với những con sư tử, khi chúng đuổi theo Đa-ni-ên. Ngài vẫn là Đức Chúa Trời không hề thay đổi.

¹⁰ Và xin để nó hoàn toàn...Khi chúng con trông cậy vào Đức Thánh Linh, xin Ngài chỉ bày tỏ những điều này cho chúng con. Và rồi khi Ngài nói chúng, xin làm cho chúng rất rõ ràng đến mức người đặt câu hỏi sẽ có thể hiểu được Nó. Và nếu Nó trả lời trái ngược với những gì con luôn tin tưởng, thì xin cho lòng con cũng vui mừng, lạy Chúa, biết rằng con đã tìm thấy điều gì đó mới mẻ, và cách tốt nào đó của Chúa. Vì Ngài đã phán, “Hãy tra xem những lời Kinh Thánh, vì trong Chúng các người nghĩ mình có được Sự sống Đời đời, và Chúng là những Lời làm chứng về Ta vậy.”

¹¹ Bây giờ, sau sự dạy dỗ Kinh Thánh này, chắc chắn điều đó sẽ khơi dậy nhiều suy nghĩ và vân vân. Và con cầu nguyện, Chúa ôi, bây giờ tất cả những câu hỏi này dường như được hỏi một cách êm dịu và nhẹ nhàng, xin Đức Thánh Linh êm dịu và hiền hòa trả lời chúng. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa

Jésus, và vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, và sự gây dựng Hội Thánh của Ngài. A-men.

¹² Có nhiều khi những động cơ ích kỷ làm bất cứ điều gì, chỉ làm hỏng toàn bộ hương vị của nó. Và bây giờ, những câu hỏi liên quan đến lời Kinh Thánh này đã được đặt ra.

¹³ Bây giờ, nếu tôi rít lên một chút xíu tối nay, tôi sẽ bị mất một cái răng. Và tôi đặt nó vào, và tôi không thể giảng, tôi làm chậm lại khi tôi đang giảng; tôi lấy nó ra, và tôi hầu như huýt gió.

¹⁴ Bà Billy Graham đã kể một câu chuyện về chồng bà, rằng điều buồn cười nhất mà bà từng thấy ở ông, đó là, ông bị mất một chiếc răng cửa. Và ông đã mất nó, và ông có một chương trình truyền hình ngay lập tức, và—và ông không thể...Nó ở trên một mảng sừng với một răng hàm trên đó. Và khi ông nói chuyện, ông huýt gió “phuu, phuu” qua kẽ răng. Và bà nói rằng ông đã quỳ xuống, cầu nguyện và đổ mồ hôi, mười phút trước khi truyền hình chiếu, và cuối cùng họ đã tìm thấy nó từ quần của ông rơi ra trong mũ giày của ông. Một trong những người trực khách sạn đã tìm thấy nó, chiếc răng giả đó. Và Bà Graham đã kể điều đó về ông, và ở trên đây. Và vì vậy tôi đã gói nó trong một mảnh giấy nhỏ, tôi nghĩ rằng tôi đã có nó ngay tại đây trong Kinh Thánh của tôi.

¹⁵ Và như vậy điều đó hầu như là...khi chúng ta già đi một chút và hom hem, anh em biết đấy, và phải mất những thứ này, điều đó khiến nó trở nên tồi tệ. Và vì vậy tôi...trong khi tôi đi ra với Anh Roberson ở phía sau đó, và họ, tôi đang chài nó vào một buổi sáng và làm vỡ một mảnh của nó, và tôi phải mang nó đến bác sĩ, để sửa nó. Vì vậy xin Chúa gia ơn phước của Ngài.

¹⁶ Bây giờ chúng ta sẽ đi, bây giờ, tôi sẽ cố gắng đi qua từng câu hỏi, nếu tôi có thể. Và, Anh Tony, bởi ơn Chúa, tôi đã có sự thông giải với giấc mơ của anh, và nó thật tuyệt vời. Tôi rất vui khi thấy điều đó. Và đó là một sự thông giải tốt, mà tôi đoán là tôi không nên công khai ở đây, vì vậy tôi sẽ đưa ra cho anh một cách riêng tư nếu anh—nếu anh không...nếu anh muốn theo cách đó. Anh ấy hỏi tôi vào đêm nọ, anh ấy có một giấc mơ, và tôi không thể nói cho anh ấy biết nó là gì cho đến khi tôi đến gặp Chúa và cầu nguyện về nó. Sau đó Chúa đã bày tỏ điều đó lại cho tôi và cho

tôi biết sự thông giải là gì. Thật là tuyệt vời, và là tin tốt cho anh, Anh Tony.

¹⁷ Bây giờ, trong câu hỏi đầu tiên. Bây giờ, tôi không biết thật sự bắt đầu ở đâu trước tiên, vì chúng là những câu hỏi hay. Nhưng, vậy thì, chúng ta không cố làm mất thì giờ, và có thể chúng ta có thể làm xong chúng vào Chúa nhật, nếu chúng ta không thông suốt chúng.

51. Xin giải thích “hình phạt đời đời” có ý nghĩa gì, trong Ma-thi-ơ 25:46. “Nhưng các...” Đó là câu hỏi.

52. Sau đó, câu hỏi thứ hai: “Nhưng các con của vương quốc sẽ bị liệt ra chốn tối tăm,” điều đó có giống với việc loại bỏ họ khỏi tâm trí của Đức Chúa Trời không?

¹⁸Ồ, bây giờ, hãy lấy câu hỏi đầu tiên của anh em, được tìm thấy trong Thánh Ma-thi-ơ, hai mươi-...chương thứ 25. Bây giờ chúng ta sẽ...Bây giờ, tôi chưa bao giờ nghiên cứu những câu này, chỉ nhìn chúng ở phía sau đó, và chỉ cố gắng hết sức để tìm ra câu trả lời tốt nhất mà tôi—mà tôi biết như thế nào. Và của tôi...Anh em lật ra với tôi trong Kinh Thánh của mình, khi chúng ta nghiên cứu Nó. Bây giờ, tôi cũng muốn lấy điều này ra từ quyển từ điển tiếng Hy Lạp, vì vậy anh em có được—bản gốc của nó. Và tôi—tôi thích điều đó. Vậy thì chúng ta sẽ có Nó ở trong cả—trong cả—tiếng Hy Lạp và tiếng khác. Và bây giờ điều này sẽ là—sẽ là khá chậm, và việc học hỏi, vì tôi phải đưa tay ra và lấy Kinh Thánh ở bất cứ nơi nào tôi có thể tìm thấy, và đưa chúng vào vị trí của chúng. Được rồi.

¹⁹ Bây giờ, người nào muốn có một quyển Kinh Thánh để học không? Nếu muốn, hãy giơ tay lên. Và chúng tôi...Tôi nghĩ chúng tôi có ba hoặc bốn quyển phía sau đây. Nếu bạn muốn học theo lời Kinh Thánh, được rồi. Anh Cox, mời anh đến đây và lấy cho tôi những cuốn Kinh Thánh này được chứ? Và nó—nó tốt cho anh em, nếu anh em có thể, để...(còn một quyển, và anh em chỉ—anh em chỉ lấy chúng xuống nếu anh em muốn, rất nhiều). Và ai muốn có một quyển thì cứ giơ tay lên, chàng trai này sẽ mang chúng đến ngay cho anh em, đấy. Và chúng ta muốn nghiên cứu những điều này cùng nhau, và chỉ...

²⁰ Bây giờ, trong bài đọc này và các chương vừa qua...bảy chương đầu tiên của Sách Hê-bơ-rơ. Sau khi giảng dạy, dĩ nhiên, thanh niên đó đã ghi nhớ những điều này, những chủ đề này, Anh Mercier và Anh Goad, đã lấy chúng và hiện đang chỉnh sửa để xuất bản dưới dạng sách. Và họ đã có nó. Bây giờ...và chúng tôi còn chưa tháo gỡ được một nửa, chúng tôi chỉ bàn sơ qua bề mặt. Và tôi nghĩ rằng họ đã đặt tên cho chúng...và đã lấy những—những thỏi vàng ra khỏi...và chỉ đánh bóng những thỏi vàng đó, chỉ là một vài thỏi vàng về sự dạy dỗ của sách Hê-bơ-rơ. Anh Mercier sẽ sớm có chúng, trên bản in, cho bất kỳ ai muốn có chúng.

²¹ Bây giờ điều này ở đây, nó mang lại...Anh em không thể chỉ đi qua...trong hội thánh phúc âm, mà đây là hội thánh phúc âm. Anh em không thể trải qua một—một sự dạy dỗ mà không khơi dậy sự nghi ngờ và những suy nghĩ của nhiều người. Anh em phải biết vậy. Bây giờ, tôi còn lâu mới trở thành một giáo sư, càng không phải là một người giảng Kinh Thánh chút nào. Nhưng tôi không bao giờ cố gắng để—để nói bất cứ điều gì, hoặc thậm chí làm bất cứ điều gì, nhưng trước hết—trước hết hãy hỏi hoặc tìm ra điều tốt nhất của tôi cho nó.

²² Điều đó đã được một người anh thân yêu hỏi về tôi, đêm qua, anh ấy nói, “Anh Branham, Anh Seward đã từng nói rằng anh—anh thật sự không thể bị mắc kẹt vào bất cứ đâu. Đấy, rằng anh luôn có một số cách để thoát ra khỏi nó hoặc thoát khỏi nó.”

²³ Tôi nói, “Chà, lý do của điều đó, tôi luôn cố gắng suy nghĩ trước khi làm bất cứ điều gì. Hiểu không? Và rồi nếu mọi người hỏi tôi, thì tôi có thể nói cho họ biết suy nghĩ của tôi là gì. Hiểu không?” Nhưng đó là nếu anh em nghĩ đúng. Và trước khi anh em làm bất cứ điều gì, hãy cố gắng đứng về phía mà Chúa muốn anh em đắm nhận, thì sẽ rất khó bị kìm kẹp.

²⁴ Anh em không thể tưởng tượng được thời gian mà—mà A-háp đã cố gắng đè bẹp Ê-li. Anh em có thể tưởng tượng lúc mà những người Pha-ri-si cố gắng đè bẹp Chúa Jê-sus không? Đấy, Ngài đã có—Ngài đã có câu trả lời nhanh chóng, bởi vì mọi điều Ngài đã làm, Ngài đã làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, và

Ngài...đó là cách mà Ngài—Ngài có thể làm được điều đó. Vậy thì, đó là cách chúng ta muốn về điều này.

Bây giờ câu hỏi được đặt ra, chúng ta sẽ tiếp tục với câu hỏi:

Giải thích ý nghĩa của “hình phạt đời đời” trong Ma-thi-ơ 25:46 là gì.

25 Bây giờ hãy lắng nghe thật kỹ. Mọi người bây giờ, Ma-thi-ơ 25:46:

Rồi những kẻ này sẽ vào hình phạt đời đời...

26 Bây giờ, câu hỏi là, “Điều gì...Hãy giải thích...” Vậy thì chữ *đời đời* đến từ chữ “mãi mãi và mãi mãi,” và *mãi mãi* là “một khoảng thời gian.” Nó chỉ có nghĩa là “rất nhiều thời gian,” như *mãi mãi*. Bây giờ nếu anh em chỉ đọc...Tôi không biết ai đã viết các câu hỏi, vì không ai ghi tên của họ trên đó; nó không cần phải ghi, tôi không muốn thế, đấy.

Nhưng những kẻ này sẽ vào hình phạt đời đời:...(Bây giờ hãy xem, đó là kẻ ác.)

27 Bây giờ, người—người thân mến mà đã hỏi câu đó, chỉ đọc phần còn lại của Nó:

...nhưng những người công bình sẽ đến với sự sống đời đời.

28 Kẻ ác sẽ đi vào hình phạt mãi mãi (trong một khoảng thời gian nào đó), nhưng người công bình có Sự sống Đời đời. Anh em sẽ không bao giờ tìm thấy sự trừng phạt đời đời, không thể được. Đấy, nếu họ có được sự hình phạt đời đời, thì họ có được Sự sống Đời đời; họ có được Sự sống Đời đời, họ được cứu. Đấy, không thể được. Bây giờ nếu anh em theo dõi, câu—câu hỏi tự đặt ra...tự trả lời. Hiểu không?

Và những người này...

Bây giờ hãy xem, tôi sẽ lấy trước ở đây:

...và họ...

29 Trong câu 20...câu thứ 44:

...và họ bèn trả lời, thưa với Ngài rằng, Lạy Chúa, khi nào chúng tôi sẽ bị đói, khi nào bị khát, và làm khách lạ, và trần truồng,...và bị tù, và không hầu việc Ngài chăng?

Lúc đó sẽ—lúc đó Ngài sẽ đáp lại, rằng, Quả thật Ta nói cùng các ngươi, Hễ các ngươi đã làm việc đó...cho một người trong những người rất hèn mọn này, ấy là các ngươi đã làm điều đó...cho Ta nữa.

Rồi những kẻ này sẽ vào hình phạt mãi mãi (mãi mãi): (đó là kẻ ác)...còn những người công bình sẽ vào Sự sống Đời đời.

³⁰ Thấy sự khác biệt không? Kẻ ác có hình phạt đời đời, nhưng *mãi mãi* là “một khoảng thời gian.” Bây giờ, nếu nó đã xảy ra giống như vậy, nó sẽ được viết, “Và những người này sẽ đi ra vào hình phạt mãi mãi, những người kia sẽ đi ra vào sự sống đời đời.” Thấy không? Hoặc, “Họ sẽ đi vào hình phạt đời đời, và người kia sẽ vào sự sống Đời đời.” Hãy xem, nếu có một hình phạt Đời đời, bị trừng phạt mãi mãi và mãi mãi, thì sẽ có một cõi Đời đời... người đó sẽ có được Sự sống Đời đời; và một Sự sống Đời đời duy nhất, và điều đó đến từ Đức Chúa Trời. Mọi thứ không có bắt đầu cũng không có kết thúc, mọi sự có khởi đầu đều có kết thúc. Hiểu tôi muốn nói gì chứ?

³¹ Bây giờ, lời Kinh Thánh chính Nó mà người—người thân yêu đã trả lời...Bây giờ nếu anh em đọc nó trong từ điển, “*Và những người này sẽ đi vào ainion, cắt đứt, và vào mãi mãi...và đốt lửa, hồ lửa.*” Vậy thì, từ *a-i-n-i-o-n* có nghĩa là “không gian của hình phạt.” Trong từ điển tiếng Hy Lạp, ngay đây, “không gian của hình phạt,” hoặc, “thời gian của hình phạt.” Hãy xem, “Họ sẽ đi vào thời gian của hình phạt.” Từ được sử dụng, *a-i-n-i-o-n*. *Ainion*, có nghĩa là “những kỳ, một kỳ, một thời gian giới hạn.” Sau đó đưa nó trở lại—trong bản dịch ở đây, tiếng Anh, *mãi mãi* là “một giới hạn của thời gian.” Hãy xem, nó đến từ tiếng Hy Lạp, “một giới hạn thời gian.” Từ *ainion*, hay *a-i-n-i-o-n*, *ainion* có nghĩa là “thời gian chịu hình phạt có giới hạn.”

³² Nhưng rồi đọc những câu khác, “Nhưng những người này sẽ đi vào Đời đời.” Đó là một sự khác biệt. Đây, Sự sống Đời đời. *Đời đời* đến từ chữ “Đời đời vô cùng,” và *Đời đời* vô cùng không có bắt đầu cũng không kết thúc. Đó là *mãi mãi* và *mãi mãi*. Vậy thì điều đó sẽ trả lời cho câu đó, hãy xem, bởi vì nếu anh em chỉ đọc Kinh Thánh thật kỹ, anh em sẽ thấy.

³³ “*Và rồi những kẻ này sẽ vào hình phạt mãi mãi, nhưng người công bình...*” Kẻ ác sẽ đi vào hình phạt mãi mãi, bị trừng phạt trong một khoảng thời gian; có thể là một tỷ năm, tôi không biết, nhưng chắc chắn các bạn sẽ bị hình phạt vì tội lỗi mình. Tuy nhiên chắc chắn như tội lỗi có sự bắt đầu, thì tội lỗi cũng có kết thúc. Sự trừng phạt đã có sự bắt đầu, và sự trừng phạt sẽ có một kết thúc. Và địa ngục được tạo ra cho ma quỷ và cho các quỷ sứ của hắn. Hiểu không? Được rồi. Bây giờ, tôi còn một câu hỏi khác ở phía dưới để trả lời điều đó, trong giây lát, một câu hỏi rất hay, kết hợp với câu hỏi này.

Bây giờ, nhưng những điều này ở đây: **“Nhưng các con của vương quốc sẽ bị liệt ra chốn tối tăm,” điều đó giống như việc loại bỏ họ khỏi tâm trí của Đức Chúa Trời không?**

³⁴ Không, nó sẽ không giống như vậy. Bây giờ, anh em đang đề cập đến Tiệc Cưới ở đây. Bây giờ, “*Và các con của vương quốc,*” như đã được hỏi ở đây. Con cái của vương quốc là những người Do Thái, và họ bị ném vào sự tối tăm bên ngoài. Và họ—họ đã bị ném vào sự tối tăm bên ngoài, và họ đã trải qua thời gian khốc lóc và than vãn và nghiến răng. Họ bị ném vào bóng tối bên ngoài bởi vì nó sẽ cho bạn và tôi không gian để ăn năn, nhưng họ không bao giờ bị đuổi khỏi tâm trí của Đức Chúa Trời. Ngài sẽ không bao giờ quên Y-sơ-ra-ên. Và Y-sơ-ra-ên, như bất kỳ người đọc Kinh Thánh nào đều biết, được gọi là “*con cái của vương quốc.*” Đấy, đó là vương quốc, lời hứa. Nói cách khác, Đức Chúa Trời đối xử với dân tộc, khi Ngài đối xử với Y-sơ-ra-ên, tức là con cái của vương quốc.

³⁵ Bây giờ, anh em hãy nhớ rằng, Ngài đã nói ở đó, “*Và Áp-ra-ham và Y-sác và Gia-cốp,*” ở một nơi, “*sẽ đến và thiết lập vương quốc vào thời kỳ cuối cùng.*” Đấy, và rằng Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp sẽ ở trong vương quốc; họ đã ở, họ là những người được ban phước của vương quốc. Nhưng con cái của vương quốc sẽ bị đuổi ra ngoài bóng tối.

³⁶ Bây giờ, chỗ được nhắc đến từ đây là—là Chàng Rể. Khi Chàng Rể đến, trong khi họ...Năm trong số các trinh nữ đã đi ra ngoài để gặp Chúa, và—và họ không có một chút dầu nào

trong đèn của mình. Và năm—năm người kia có dầu trong đèn của họ. Bây giờ, nếu anh em để ý, đó là một bức tranh tuyệt đẹp, với cả người Do Thái và dân Ngoại, như những người bị chối bỏ. Cứ nhớ trong trí rằng, luôn có ba hạng người: người Do Thái, người Ngoại (chính thức),...; người Do Thái, dân Ngoại, và Hội thánh. Nếu anh em lẫn lộn những người đó với nhau, chắc chắn anh em sẽ gặp rắc rối khi đến với Khải Huyền. Vì nếu anh em không...

³⁷ Giống như Ông Bohanon đã nói với tôi lần nọ, rằng, “Billy, bất cứ ai cố đọc sách Khải Huyền sẽ gặp ác mộng. Tại sao,” ông nói, “đây là một Nàng Dâu ở dưới đây trên trái đất, và con—và con rồng phun nước ra khỏi miệng nó để gây chiến với Nàng.” Và nói, “Vậy thì cùng một lúc mà Nàng Dâu đang đứng như một trăm bốn mươi bốn ngàn” (giáo lý Chứng Nhân Giê-hô-va) “trên Núi Si-nai. Và đồng thời là Nàng Dâu trên Thiên đàng.” Không, không, anh em nhầm rồi.

³⁸ Có ba hạng người. Đây, đó là, người Do Thái bị chối bỏ, và có một trinh nữ ngủ gật mà dòng nước...Đó không phải là Dòng dõi của người nữ, đó là dân sót lại của Dòng dõi người nữ mà con rồng phun nước ra từ miệng của nó...Khải Huyền 11. Và sau đó, thực sự, một trăm bốn mươi bốn ngàn người Do Thái hoàn toàn không phải là Nàng Dâu, họ là dân sót lại của giáo hội Do Thái. Và giáo lý Chứng Nhân Giê-hô-va đặt họ như Nàng Dâu, tôi không hiểu làm thế nào anh em có thể làm điều đó, bởi vì, đó không phải là Nàng Dâu.

³⁹ Nếu anh em để ý trong Khải Huyền ở đó, Nó nói, “Và họ là những trinh nữ.” Và họ là hoạn quan. Và một hoạn quan là gì? Họ là...Hoạn quan là những người canh gác đền thờ mà canh gác cho hoàng hậu, bởi vì họ là...là...Họ là những người đàn ông được làm cho vô sinh. Họ đã...Anh em có để ý, rằng, “Họ không làm ô uế bản thân với phụ nữ”? Họ là hoạn quan đền thờ. Và đó là một con số được lựa chọn mà Đức Chúa Trời đã lấy ra từ những người Do Thái được chọn. Bây giờ, nếu anh em để ý...Nếu chúng ta có thể hiểu điều đó chỉ trong giây lát, để nó sẽ giải quyết ổn thỏa trong tâm trí anh em, chớ mà anh em thực sự có thể...

40 Chúng ta hãy xem Khải Huyền, chương thứ 7, và chúng ta sẽ tìm hiểu ở đây bây giờ, chỗ mà...những gì Nó đã nói. Đó là một điều tuyệt đẹp:

Và sau việc này...tôi thấy bốn vị thiên sứ đứng ở bốn góc đất,... (bây giờ, điều này giống với Ê-xê-chi-ên 9, chỗ mà ông thấy những sự hủy diệt của người Do-Thái. Và ở đây ông thấy những sự hủy diệt của các dân Ngoại, Khải Huyền, chương thứ 7) ...Và tôi thấy bốn vị thiên sứ đứng ở bốn góc đất, cầm bốn hướng gió lại (gió có nghĩa là “chiến tranh và xung đột”) ...hầu cho gió sẽ không thổi trên đất, cũng không trên biển,...hay là trên cây nào. (và đó là chiến tranh, “cầm giữ”)

41 Ồ, nếu chúng ta có thời gian để đi vào chi tiết câu hỏi này. Điều đó đã xảy ra...Đó là nơi Russell đã xáo trộn. Russell đã nói tiên tri, nhìn thấy điều này sắp xảy ra. Ông đã nói tiên tri “đó sẽ là sự Tái lâm của Chúa Jêsus,” mà không biết rằng đó là sự—sự ẩn chứng của Hội thánh. Hiểu không?

42 Và họ tự hỏi là thế nào chiến tranh thế giới...Thế Chiến thứ Nhất. Hãy nhìn xem, nó dừng lại vào ngày mười một tháng Mười Một, lúc mười một giờ trong ngày; tháng thứ mười một, ngày thứ mười một, và giờ thứ mười một. Và ngay sau đó, phép báp têm bằng nước trong Danh Chúa Jêsus được bày tỏ và phép Báp têm bằng Đức Thánh Linh cho Hội thánh. Chính xác, ngay sau đó.

43 Nếu anh em tiếp tục đọc nó trong Khải Huyền, cách mà chúng ta đã gắn kết nó với nhau, và giữa Thời đại Phi-la-đen-phi và Lao-đi-xê. Và những người Giám Lý đã có Thời đại Phi-la-đen-phi, tình yêu thương anh em. Và thời đại cuối cùng, thời đại hội thánh, là Thời đại Lao-đi-xê, tức là thời đại hăm hăm. Và Ngài đã phán trong đó, “Ta đã đặt một cánh cửa (cánh cửa rộng mở) trước mặt các ngươi.” Một cánh cửa rộng mở! Và nếu anh em tham khảo lại những câu Kinh Thánh đó, nó sẽ buộc toàn bộ Sứ điệp vào ngay một nơi ở đó, để tỏ cho anh em thấy chính xác.

44 Hãy xem! Ở đây mọi thứ đều là Cha, Con, Thánh Linh, trong phép báp têm, (mà chúng ta sẽ đi thẳng vào điều đó) mà hoàn toàn là một tín điều Công giáo và không bao giờ là sự dạy dỗ Cơ-đốc. Không, thưa quý vị. Tôi chỉ...Chúng ta đã có nó ngay tại đây,

tối nay, để đi vào điều đó; cũng, với từ điển ngôn ngữ cổ. Hiểu không? Vâng, thưa quý vị, và với lịch sử cũng vậy. Không hề có ai làm báp têm như thế trong Kinh Thánh, hoặc không có trong sáu trăm năm đầu sau Kinh Thánh. Và tôi có thể chứng minh điều đó ngay tại đây bằng giáo lý của chính người Công giáo, rằng họ là người khởi xướng nó, và việc rảy và đổ nước.

45 Họ đi ra từ đó trở thành giáo hội Wesley, và đến giáo hội Giám Lý, Giám Lý đưa nó qua cho Báp-tít, Báp-tít tiếp tục truyền nó qua, và nó vẫn là một giáo lý sai lầm! Và có thể trở lại trong Kinh Thánh và chứng minh cho bạn thấy rằng Kinh Thánh đã nói rằng “người có tiếng là sống, nhưng mà người chết.” Điều đó hoàn toàn đúng. Và họ đã...

46 Tôi có thể chứng minh rằng Kinh Thánh đã dạy rằng họ sẽ sử dụng Danh Ngài trong phép báp têm cho đến thời kỳ đen tối, theo thời—thời đại thứ tư...của thời—thời đại hội thánh, Thời đại Hội thánh Bẹt-găm. Và Ngài phán, trong, suốt một ngàn năm trăm năm của thời đại đen tối đó, mỗi người, phán, “Người còn lại một chút ánh sáng, bởi vì người đã không chối Danh Ta.”

47 Khi nói đến thời đại khác ở đó, thời đại Công giáo, Ngài phán, “Người có tiếng là người ‘sống,’ nhưng mà người đã chết! Và người đã chối Danh Ta.” Thế đấy. Thấy không? Tất cả chỉ gắn kết một bức tranh lớn đẹp đẽ với nhau, toàn bộ Kinh Thánh.

48 Bây giờ hãy chú ý điều này:

...cầm bốn hướng gió lại...

Và tôi lại thấy một vì thiên sứ khác từ Trời mà lên, cầm ấn của Đức Chúa Trời hằng sống:...(cái Ấn)

49 Bây giờ, ấn chứng của Đức Chúa Trời hằng sống là gì? Bây giờ, các anh em phái Cơ-đốc Phục Lâm sẽ nói, “Giữ ngày sa-bát.” Tôi muốn anh em cho tôi thấy điều đó trong Kinh Thánh. Nó không có ở đó. Không một nơi nào đã làm điều đó...là—là ấn chứng...

50 Nếu anh em đọc Ê-phê-sô 4:30, ngay lập tức, anh em sẽ tìm thấy Ấn của Đức Chúa Trời hằng sống là gì. Ê-phê-sô 4:30 nói, “Chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời vì nhờ đó anh em được ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc.” Không phải cho đến buổi nhóm phục hưng tiếp theo, nhưng đã có được sự

đảm bảo Đời đời (ừ-m). “Chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời vì nhờ đó anh em được ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc.” Hãy xem nếu Ê-phê-sô 4:30 không nói điều đó, thì lấy các bài đọc bên lề của anh em và đọc toàn bộ phần còn lại qua lời Kinh Thánh ở đó, và tìm thấy. Bây giờ, “Được ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc. Có ấn chứng của Đức Chúa Trời hằng sống.”

51 Bây giờ, hãy nhớ, Đức Thánh Linh đã không được giảng dạy như là phép Báp têm bằng Đức Thánh Linh cho đến sau Thế Chiến I. Chúng ta vừa kỷ niệm lễ hôn hỉ vàng của—của chúng ta, bốn mươi năm, hoặc năm thứ bốn mươi của lễ hôn hỉ.

...và người cất tiếng kêu bốn vị thiên sứ, đã được ban cho quyền làm hại đất hoặc biển,

Bảo rằng, Chớ làm hại đất, cũng như biển, hoặc bất cứ cây cối nào, cho đến khi chúng ta đã đóng ấn các tội tớ... (bây giờ anh em sẽ đến với thắc mắc của mình, “con cái,” đây)...trên trán những tội tớ của Đức Chúa Trời chúng ta. (chớ làm hại, chớ hủy diệt trái đất, chớ để một quả bom nguyên tử nào bị nổ tung, chớ có sự việc hoàn thành cho đến khi các tội tớ của Đức Chúa Trời chúng ta được đóng ấn)

52 Bây giờ, nếu chúng ta có thể rút lại thời gian đó và quay trở lại ở đó, cách mà—mà ngay cả trong *Sự Suy Tàn của Chiến Tranh Thế Giới*, trong tập thứ hai, khi Tướng Allenby đã chiến đấu cho đến khi ông đến biên giới của Giê-ru-sa-lem, và ông đã gửi một bức điện cho Vua của nước Anh, và nói, “Tôi không muốn nổ súng vào thành phố, vì sự tôn nghiêm của nó.” Ông nói, “Tôi phải làm gì đây?”

53 Người nói, “Hãy cầu nguyện.”

54 Và ông đi vòng quanh thành phố lần nữa, và khi họ đi, họ nói, “Allenby đang đến.” Và có những người Hồi giáo ở trong đó, nghĩ rằng ông đã nói, “Allah đang đến.” Và họ bèn kéo cờ trắng và đầu hàng và Allenby tiến vào Giê-ru-sa-lem và chiếm lấy nó mà không bắn một phát súng nào, theo như các lời tiên tri, đúng thế, và trả nó lại cho người Do Thái.

55 Sau đó một Hitler đã nổi lên để đàn áp người Do Thái, trên toàn thế giới, và buộc họ phải quay trở về.

56 Và Kinh Thánh nói Ngài sẽ “mang họ trở về trên đôi cánh chim ưng.” Và khi họ bắt đầu quay trở lại...Tạp chí *Life* và những người còn lại đã nói về điều đó vài tuần trước, rằng họ đã đưa hàng ngàn người trở lại, với Giê-ru-sa-lem, và họ công những người già đó trên lưng. Họ đã được phỏng vấn. Tôi có tất cả trên một cuộn phim và hình ảnh. Và ông ta nói...Ở đó lá cờ bốn sao của Đa-vít, treo ở đó; lá cờ lâu đời nhất trên thế giới, lần đầu tiên nó được tung bay sau hai nghìn năm.

57 Chúa Jêsus phán, “Khi cây vả đâm chồi nảy lộc, dòng dõi này sẽ không qua đi.”

58 Và ở đây họ đang mang những người già vào, và hỏi, “Điều gì vậy? Các ông đang trở về để chết ở quê nhà chăng?”

59 Nói, “Không, chúng tôi đến để gặp Đấng Mê-si.”

60 Và, thưa anh em, tôi nói với anh em, chúng ta đã gần rồi! Có những người tôi tớ, họ đang chờ đợi ở đó. Không phải đám người Do Thái sẽ lừa anh em để lấy răng giả của anh em nếu họ có thể, đó không phải là những người Do Thái mà Ngài đang nói đến. Nhưng đó là những người nơi xa kia mà tuân giữ luật—luật pháp và các thứ, và không hề biết đã có một Đấng Mê-si.

61 Và Anh...tại Stockholm, Anh Petrus, đã gửi cho họ một triệu quyển Tân Ước, và khi họ nhận được thì họ đang đọc chúng. Họ nói, “Ồ, nếu đây là Đấng Mê-si, hãy để chúng tôi thấy người làm dấu hiệu của một đấng tiên tri, và chúng tôi sẽ tin người.”

62 Thật là một sự sắp đặt cho chức vụ của tôi! Tôi đã ở trong vòng hai giờ tại các cổng ở Giê-ru-sa-lem, để đi vào, và tôi đã ở Cairo, Ai Cập. Và tôi đang đi bộ dọc theo đó, và Đức Thánh Linh nói, “Đừng đi bây giờ.”

63 Tôi nghĩ, “Mình chỉ tưởng tượng. Vé của mình đã mua xong, mình đang đi trên con đường đi của mình. Người đàn ông ở ngoài đó để gặp mình, cả nhóm, những trường học và vân vân.”

64 Tôi đi xa hơn một chút, và Thánh Linh nói, “Đừng đi! Người đừng đi.”

65 Tôi quay lại đại lý bán vé, tôi nói, “Tôi hủy vé này. Tôi muốn đi đến Athens, Hy Lạp, đến Mars Hill.

66 Và anh ta nói, “Ồ, vé của ông mời đến Giê-ru-sa-lem, thưa ông.”

67 Tôi nói, “Tôi muốn đến Athens thay vì đến Giê-ru-sa-lem.” Đức Thánh Linh đang chờ đợi, giờ đó vẫn chưa đến. Nó chỉ không đúng lúc.

68 Hãy xem:

...đóng ấn trên trán những tội tớ của Đức Chúa Trời chúng ta,

Bảo rằng, Chớ làm hại đất,...cho đến khi chúng ta... đóng ấn trên trán những tội tớ của Đức Chúa Trời chúng ta. (ai cũng biết rằng đó là Ấn chứng của Đức Thánh Linh; hãy xem)

Và tôi lại nghe số người của họ mà được đóng ấn là:... (vậy thì, nếu họ không phải là người Do Thái, hãy xem điều này) ...và có một trăm bốn mươi bốn ngàn người được đóng ấn tất cả từ trong các chi phái của dân Y-sơ-ra-ên. (không phải một dân Ngoại trong họ. Đó là ở kỳ cuối cùng)

69 Xem nào! Chi phái Giu-đa, mười hai ngàn; chi phái Ru-bên, mười hai ngàn người; và trở xuống, Gát, mười hai ngàn; Nép-ta-li, và—và—và đến tận A-se, và—và Sa-bu-lôn, và tất cả mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên này. Và mười hai lần mười hai là gì? Một trăm bốn mươi bốn ngàn. Đó là một trăm bốn mươi bốn ngàn, người Do Thái! Không phải dân Ngoại, dân Do Thái! Đó không phải là điều liên quan với Nàng Dâu. Vì vậy Chứng Nhân Giê-hô-va đã sai về giáo lý của họ. Kinh Thánh nói rõ ràng rằng họ là “người Do Thái,” chứ không phải dân Ngoại. Họ là tội tớ của Đức Chúa Trời, và dân Ngoại không bao giờ được coi là tội tớ. Chúng ta là con trai và con gái, không phải tội tớ.

70 Bây giờ hãy đọc phần còn lại của Nó. Giống như một người đang ăn dưa hấu, nói, “Tốt lắm, nhưng chúng ta hãy ăn thêm chút nữa.” Được rồi, Đức Chúa Trời có rất nhiều Điều đó ở đây. Bây giờ, chỉ cần chú ý. Bây giờ, bây giờ chúng ta đang ở câu thứ 8:

*Và trong chi phái Sa-bu-lôn...đóng ấn mười hai ngàn.
Tất cả trong chi phái Giô-sép được đóng ấn mười hai ngàn.
Trong chi phái Bên-gia-min đã được đóng ấn mười hai ngàn.*

71 Hãy xem, Giảng, là một người Do Thái, đã nhận ra từng người trong số họ, đã nhìn thấy mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên; mười hai ngàn trong mỗi chi phái, mười hai lần mười hai là một trăm bốn mươi bốn ngàn. Họ ở đó, không phải Hội thánh, những người Do Thái. Kinh Thánh cho biết ở đây, tất cả họ đều là “dân Y-sơ-ra-ên,” mọi chi phái đều có tên.

72 Bây giờ hãy xem, câu thứ 9:

Sau việc ấy (bây giờ ở đây đến Nàng Dâu)...

Sau việc ấy tôi nhìn xem,...kia, thấy vô số người, không ai có thể đếm được,...

73 Có những hoạn quan trong đền thờ của anh em, họ chỉ là một trăm bốn mươi bốn nghìn, chỉ là một điểm nhỏ, chỉ là một ít lính canh đền thờ sẽ ở cùng Nàng Dâu; chỉ Nàng—chỉ là sự hộ tống của Nàng. Đó là một trăm bốn mươi bốn nghìn, là người hộ tống Nàng Dâu; những hoạn quan đền thờ.

74 Hãy xem! Dĩ nhiên, tôi biết anh em quay lại trên đây tới câu thứ 14, và nói, “Ồ, họ ở với Nàng Dâu bất cứ nơi nào họ...” Chắc chắn vậy! Các hoạn quan đi cùng hoàng hậu ở bất cứ nơi đâu nàng đi. Thật vậy! Nhưng họ là gì? Họ chẳng là gì ngoài những người hộ tống, và đó chính xác là những gì Kinh Thánh tuyên bố ở đây.

75 Để ý:

Và sau việc ấy...và, kia, vô số người, mà không ai có thể đếm được, bởi mọi nước,...mọi chi phái,...dân tộc, và tiếng,...(đó là Nàng Dâu dân Ngoại của anh em đang đến, được rồi) ...những người này đứng...trước Chiên Con, (đó là Đấng Cứu Rỗi của họ, Chiên Con, không phải luật pháp; Chiên Con, Ân điển) ...mặc áo dài trắng,... (xem nào, trong vài phút, xem thử những áo dài trắng có phải là sự công bình của thánh đồ không)...và tay họ cầm nhánh chà là;

Và họ cất tiếng lớn kêu rằng,...(nếu đây không phải là buổi nhóm phục hưng Ngũ Tuần, tôi không hề nghe một tiếng)...rằng, *Sự cứu rỗi thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta, là Đấng ngự trên ngôi, và thuộc về Chiên Con.*

Và hết thấy thiên sứ đứng chung quanh ngôi, và chung quanh các trưởng lão cùng bốn con sanh vật,...sấp mặt trên... trước ngôi, mà thờ lạy Đức Chúa Trời,

Mà rằng, *A-men: Sự ngợi khen,...vinh hiển,...khôn ngoan,...chúc tạ,...tôn quý,...sức mạnh, quyền năng, đều thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta đời đời vô cùng. A-men.*

76 Đó có vẻ giống như thời gian buổi nhóm trại, phải không? Sắp có! Đó là ai? Một trăm bốn mươi bốn nghìn? Không có gì cả! Con số tuyệt vời này mà không một người nào...thuộc mọi chủng tộc, mọi thứ tiếng, và mọi quốc gia. Bạn không thể thấy được chăng, bạn thân mến của tôi?

77 Bây giờ hãy xem, chỉ đọc Nó. Bây giờ:

Bấy giờ một trưởng lão cất tiếng, nói với tôi rằng, Những kẻ này và...mà mặt áo dài trắng đó là ai? và bởi đâu mà đến?

78 Trưởng lão nói với Giăng, vốn là người Do Thái nhận ra trăm bốn mươi bốn ngàn, rằng, “Bây giờ, người đã biết họ, họ đều là người Do Thái. Nhưng đây là những ai? Họ đến từ đâu?” Hiểu trưởng lão nói gì không? “Một trong các trưởng lão trả lời,” (đó là các trưởng lão trước Ngai) “trả lời tôi, rằng, ‘Những người mặc áo dài trắng này là gì? Và họ đến từ đâu? Bây giờ, tất cả chúng ta đều biết người Do Thái và giao ước của họ và vân vân, nhưng những người này đã đến khi nào?’” Bây giờ hãy xem:

Và tôi thưa với người rằng, *Lạy chúa, chúa biết điều đó.* (“Tôi—tôi—tôi không biết,” Giăng thưa, “điều đó vượt quá giới hạn của tôi. Tôi không biết.”) Và người lại phán cùng tôi rằng, *Những kẻ này là những kẻ mà đã ra khỏi những cơn đại nạn,* (“Qua những thử thách và nhiều nguy hiểm, lao khổ và cạm bẫy này, tôi đã đến rồi.” Hiểu không?) ...những người này *ra khỏi* những cơn đại nạn, và đã giặt áo của họ,...(trong giáo hội chăng? Điều đó có

về đúng không?) ...*đã giặt áo của họ, và phiếu trắng áo mình trong huyết Chiên Con.*

...*họ được ở trước ngai Đức Chúa Trời, và ngày đêm hầu việc Ngài... (ai hầu việc tôi trong nhà tôi? Vợ tôi. Đúng thế không?)...và trong đền Ngài:... (đó là người ở lại với tôi trong nhà tôi và trong sự quản trị gia đình tôi, là vợ tôi. Nàng là người ngồi với tôi, và giặt áo quần cho tôi, và giữ các thứ sẵn sàng cho tôi) ...và Đấng ngồi trên ngai sẽ ở giữa họ. (Ồ, chao ôi, hãy lắng nghe!)*

Và họ sẽ không đói nữa,... (trông giống như họ đã thiếu vài bữa ăn dọc đường) ...họ sẽ không khát nữa; cũng sẽ không có mặt trời, hoặc cơn nắng gắt nào hại đến họ nữa.

Vì Chiên Con ở giữa ngai sẽ nuôi họ, và đưa họ đến những suối nước sống: và Đức Chúa Trời sẽ lau...hết nước mắt nơi mắt họ. (Nàng đấy, đó là Nàng Dầu của anh em)

⁷⁹ Đó là một trăm bốn mươi bốn ngàn của anh em, đó là những người hầu của anh em. Vì vậy “các con của Vương quốc” ở đây, người thân mến mà đã đặt câu hỏi, đó là một...người đã đặt câu hỏi đáng chú ý này. Tôi nghĩ rằng tôi có thể đã để nó lại đây trong một...nơi nào đó, nhưng “khi họ sẽ bị đuổi ra,” không có nghĩa là họ sẽ bị đuổi ra khỏi tâm trí của Đức Chúa Trời. Họ bị loại bỏ những lợi ích thuộc linh trong một thời gian. Hãy xem, chỉ trong một thời gian ngắn.

⁸⁰ Bởi vì, khi nhà tiên tri thấy dân Y-sơ-ra-ên trong ngày này mà nó sẽ đến, ông nói, “Ồ, khi ngày Sa-bát sẽ bị bỏ đi dân Y-sơ-ra-ên sẽ ra sao, và—và họ bán vào ngày Sa-bát giống như bất kỳ ngày nào khác, và tất cả những thứ này?” Ông nói, “Ồ, Ngài sẽ—Ngài có bao giờ sẽ...Y-sơ-ra-ên có bị lãng quên hoàn toàn không?”

⁸¹ Ngài phán, “Trời cao bao nhiêu? Trái đất sâu bao nhiêu? Hãy đo nó bằng cây gậy đang đặt trước mặt người.”

Ông nói, “Tôi không thể!”

⁸² Ngài phán, “Ta cũng không bao giờ có thể quên được Y-sơ-ra-ên.” Chắc chắn không! Y-sơ-ra-ên sẽ không bao giờ bị quên.

⁸³ Vì vậy, anh em thấy đấy, *mãi mãi* và *Đời đời* là hai điều khác nhau. Y-sơ-ra-ên bị liệng ra, nhưng không nằm ngoài tâm trí của

Đức Chúa Trời. Và Phao-lô nói điều đó ở đây, nếu tôi có...có thời gian để nghiên cứu, vì vậy tôi có thể nhanh chóng đến được với lời Kinh Thánh mà...Tôi có thể tham khảo chúng cho anh em, đây, điều đó đến trong tâm trí tôi.

⁸⁴ Phao-lô đang nói ở trên đó, nói rằng vì những dân Ngoại chúng ta phải để ý đến, cách đi lại và những gì chúng ta đã làm. Hiểu không? Bởi vì nếu Đức Chúa Trời không bỏ nhánh đầu tiên, đây, và chúng ta chỉ được ghép vào, đây,...Và Y-sơ-ra-ên, đã bị mù trong một thời gian, ông nói. Chỉ trong một thời gian, Y-sơ-ra-ên đã bị mù. Đúng vậy, nhưng tấm màn che sẽ được vén lên khỏi mắt họ. Và đó là khi Dân Ngoại cuối cùng được sinh ra vào Vương quốc của Đức Chúa Trời, thì bức màn của họ được vén lên khỏi mắt Y-sơ-ra-ên. Và họ sẽ nói, “Đây là Đấng Mê-si, Đấng mà chúng tôi đã trông đợi.” Đúng vậy, nhưng cánh cửa dành cho dân Ngoại được đóng lại (con tàu được—được đóng lại), không còn nữa—không còn ân điển nào nữa dành cho dân Ngoại vào thời điểm đó.

⁸⁵ Vậy thì, tôi mất rất nhiều thời gian cho một câu hỏi. Và ai đó nói, “Bây giờ anh không đến với câu hỏi của tôi.” Chà, chúng ta sẽ nhanh lên và xem chúng ta không thể đến được với nó không.

⁸⁶ Được rồi, đây là một—một câu dài. Và từng chút của nó người phụ nữ hoặc người đàn ông đã hỏi, hoặc bất cứ ai, đều đúng.

53. Có đúng rằng Chúa Jêsus đã không chết cho cả thế gian, nghĩa là tất cả mọi người trên thế giới, nhưng đúng hơn là...(bây giờ, tôi sẽ giải thích điều đó, nhưng cô ấy...anh ấy hoặc cô ấy, dù là ai...Trông giống như một người phụ nữ đang viết) ...nhưng đúng hơn là những người này—đúng hơn là những người này ở mọi nơi trên thế giới, mà Cha đã ban cho Ngài không? Những người mà trước khi sáng thế, Đức Chúa Trời đã định cho Sự sống Đời đời, đã chọn họ theo sự vui thích tốt đẹp của Chính Ngài?

⁸⁷ Chắc chắn rồi, đúng thế! Điều đó hoàn toàn chính xác. Chúa Jêsus đã chết cho...không chỉ cho...Ngài có mục đích.

⁸⁸ Chúng ta hãy xem, tôi tin sự...Tôi—tôi nghĩ họ đọc...một câu hỏi đến trong điều này:

54. Không nghi ngờ gì lời Kinh Thánh nói cho chúng ta biết rằng những người này là những người mà sẽ không được—là những người mà sẽ không được cứu. Do đó...

⁸⁹ Điều đó hoàn toàn đúng. Lời Kinh Thánh nói cho chúng ta biết rằng có những người mà được định trước của Đức Chúa Trời để bị định tội.

⁹⁰ Anh chị em có muốn đọc điều đó, để câu hỏi này không còn chiếm tâm trí của anh chị em không? Được rồi, bây giờ chúng ta hãy lật sang Sách của—của Giu-đe, Giu-đe nói ở đây.

Giu-đe, tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ, và em Gia-cơ, đạt cho những kẻ đã được nên thánh bởi Đức Chúa Trời là Cha, và được giữ gìn trong Đức Chúa Jêsus Christ, và được kêu gọi:

⁹¹ Thấy ông nói Điều đó với ai không? Không phải tội nhân, không chỉ buổi nhóm truyền bá phúc âm, nhưng cho những người được thánh hóa và được kêu gọi. Đấy, những người đã ở trong Vương Quốc rồi.

Nguyên xin sự thương xót, và bình an, và tình yêu mến, thêm lên cho anh em.

Hỡi kẻ rất yêu dấu,...tôi đã rất ân cần viết cho anh em về sự cứu rỗi chung của chúng ta, tôi tưởng cần phải làm điều đó, và để khuyên anh em...anh em nên vì đức tin mà tranh chiến là đức tin mà đã từng truyền cho các thánh đồ rồi.

Vì có mấy kẻ nào đó lên vào trong vòng chúng ta là kẻ không có ý thức, mà đã bị định cho sự đoán phạt này từ lâu rồi,...(cách nào?) ...đổi ơn Đức Chúa Trời chúng ta ra việc tà ác...

⁹² Được định từ lâu rồi! Không phải Đức Chúa Trời ngồi trở lại trên đó và phán, “Ta sẽ cứu người này, Ta sẽ đánh mất người kia.” Không phải là thế! Đức Chúa Trời đã chết, và khi Chúa Jêsus chết, sự chuộc tội bao phủ toàn bộ trái đất cho mọi người. Nhưng Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước...Không phải là Ngài sẽ...Ngài không muốn để bất kỳ ai phải chết. Ngài muốn mọi người được cứu. Đó là—đó là mục đích Đòi đòi của Ngài. Nhưng nếu Ngài là Đức

Chúa Trời, Ngài biết ai sẽ được và ai sẽ không được cứu. Nếu Ngài không biết, thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời vô hạn. Vì vậy Kinh Thánh dạy điều đó. Rằng chúng ta có thể...

⁹³ Nếu chúng ta có thời gian để lật lại đây trong sách Rô-ma, chương thứ 8, và anh em có thể đọc nó. Rô-ma, chương thứ 9, nhiều chỗ khác trong Kinh Thánh. Ê-phê-sô, chương 1. Và anh em có thể thấy rằng sự lựa chọn của Đức Chúa Trời, rằng điều đó có thể chắc chắn, Đức Chúa Trời đã ban giao ước một cách vô điều kiện. Ngài đã sai Chúa Jêsus đến để chết cho những người mà Ngài đã biết trước. Hiểu không?

⁹⁴ Không chỉ để nói, “À, anh nói Đức Chúa Trời không biết cô ấy có được cứu hay không?” Đức Chúa Trời biết rằng anh chị em sẽ được cứu, hoặc là anh em sẽ được hay không, trước khi thế gian từng bắt đầu, nếu không thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời.

⁹⁵ Anh em biết từ *vô hạn* nghĩa là gì không? Nhìn vào...tra từ điển và tìm hiểu nghĩa của từ *vô hạn* là gì. Ồ, Ngài biết mọi con bọ chét sẽ có trên trái đất, mọi con ruồi, mọi loài gặm nhấm, mọi vi trùng. Ngài đã biết nó trước khi chúng tồn tại, nếu không Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Chắc chắn vậy, Ngài đã biết điều đó. Được rồi.

⁹⁶ Rồi, trong đó, Đức Chúa Trời không thể—không nói, “Ta sẽ bắt *người*, và tống *người* xuống địa ngục; và Ta sẽ lấy *người*, và đưa *người* lên Thiên đàng.” Đức Chúa Trời muốn cả hai đều lên Thiên đàng. Nhưng bởi sự biết trước, Ngài biết rằng một người sẽ là người nhút nhát, và người kia sẽ là một quý ông và một Cơ-đốc nhân. Hiểu không? Do đó Ngài phải sai Chúa Jêsus đến để chết, để cứu người đó mà Ngài đã biết trước rằng muốn được cứu. Anh em hiểu không?

Bây giờ hãy nhìn ở đây:

Kinh Thánh cho chúng ta biết chắc chắn rằng đây là những người sẽ không được cứu.

55. Vì vậy nếu sự đền tội bao trùm tất cả...tất cả dòng dõi của A-đam, và một số bị hư mất vì họ không tận dụng lời hứa, hoặc sự dự liệu, chẳng phải...có thể...tự do...người đó sẽ...sẽ là một quyền lực mạnh hơn các kế hoạch và mục

**đích Đòi đòi của Đức Chúa Trời Toàn Năng sao? Có phải...
(Người đó bây giờ, ở câu hỏi thứ hai này, đang hỏi.) Chẳng
phải tự do của con người sẽ là một quyền lực mạnh mẽ
hơn những kế hoạch và mục đích Đòi đòi của Đức Chúa
Trời Toàn Năng sao?**

97 Không, anh hay chị em của tôi. Chắc chắn không! Không có gì mạnh mẽ hơn...Ý chí của con người không bao giờ có thể so sánh với mục—mục đích Đòi đòi của sự phán xét của Đức Chúa Trời. Nó không thể được, đấy.

98 Bây giờ, câu hỏi đầu tiên của bạn đã đúng. Câu hỏi thứ hai của bạn không thể được, thưa bạn. Bởi vì nhìn xem, hãy nhìn vào cách nó được viết ở đây, xem: “Chẳng phải tự do của con người sẽ không phải là một quyền lực mạnh mẽ hơn các kế hoạch và mục đích Đòi đòi của Đức Chúa Trời Toàn Năng sao?” Ồ, chắc chắn là không. Làm thế nào ý chí của con người là một sức mạnh mạnh hơn mục đích của Đức Chúa Trời Toàn Năng? Và con người trong tình trạng xác thịt của mình muốn những gì mình muốn có, lại mạnh mẽ hơn những gì Đức Chúa Trời Đòi đòi, hoàn hảo? Chắc chắn không! Nó không thể được, đấy. Đức Chúa Trời Đòi Đòi, mục đích của Ngài là trọn lành, làm sao bạn có thể nói rằng một—một con người xác thịt ở đây, cho dù thật sự (và người đó có thể như thế nào), những mục đích của người đó sẽ không khôn ngoan so với điều này: mục—mục đích của Đức Chúa Trời Toàn Năng và Đòi đòi.

99 [Một chị nói với Anh Branham—Bt.] Vâng. [“Tôi xin lỗi. Tôi chỉ muốn hỏi một câu, và—và anh hiểu sai những gì tôi muốn nói ở đó.”] Vâng, được rồi, thưa chị. [“Tôi hoàn toàn không tin điều đó chút nào, tôi muốn nói ‘Mục đích Đòi đòi của Đức Chúa Trời thì quan trọng hơn bất cứ ý chí tự do của con người.’”]

100 Đúng thế. Ồ, à, tôi—tôi đã đọc sai rồi, đấy. Được rồi. Vâng, chính xác là chị đúng vậy, thưa chị. Tôi không biết đó là câu hỏi của—của chị. Được rồi. Nhưng, đấy, chỗ mà tôi lấy nó ở đây, xem nào,...Bây giờ để tôi xem, “Bao trùm tất cả dòng dõi của A-đam, và một số đã bị hư mất bởi vì họ không tận dụng bản thân—bản thân sự cung cấp của nó, ý chí tự do của con người sẽ không phải là một lực lượng mạnh mẽ hơn các kế hoạch và mục đích Đòi đòi

của Đức Chúa Trời Toàn Năng chứ?” Đấy, tôi—tôi đã giải nghĩa sai ý nghĩ của chị ở đó. Vâng, mục đích Đòi đời của Đức Chúa Trời Toàn Năng. Vâng, câu hỏi đã được giải quyết.

¹⁰¹ Tôi đoán mọi người đều hiểu điều đó. Nếu các bạn hiểu, xin giơ tay lên. Đó—đó là mục đích Đòi đời của Đức Chúa Trời Toàn Năng, chắc chắn sẽ vượt xa—vượt xa những gì con người có thể làm.

Bây giờ:

56. Tôi không hiểu sự sáng tỏ về phép báp têm bằng nước, trong chương 28 của...câu 19, trong Ma-thi-ơ. Điều này có nghĩa là gì?

¹⁰² Ồ, bây giờ, có lẽ tôi sẽ không mất chỉ một phút. Và để người nào đó lật với tôi nếu anh em muốn, tới Ma-thi-ơ, chương 28, và câu 19. Và chúng ta sẽ tìm hiểu xem con người là gì...hai mươi lăm...Bây giờ, điều này sẽ khiến anh em trở nên mạnh mẽ nếu anh em chỉ ở lại với Nó. Nó—Nó tốt, anh em thấy đấy. Nó không phải là sự truyền bá phúc âm, nhưng Nó là...

¹⁰³ Bây giờ chúng ta...Bây giờ đây là chỗ mà mọi người cố gắng nói, “Có một sự mâu thuẫn trong Kinh Thánh.” Vậy thì, tôi muốn ai đó lật tới...với Ma-thi-ơ 28:19. Hoặc, không, tôi muốn người nào đó...Ma-thi-ơ 28:19. Tôi muốn người nào đó lật tới Công vụ 2:38. Anh có cuốn Kinh Thánh của mình ở đó không, Anh Neville?

¹⁰⁴ Và tôi muốn anh em đọc cho chính mình bây giờ. “Và tôi sẽ cho anh thấy một sự mâu thuẫn nghiêm ngặt trong Kinh Thánh. Và những gì mà—mà Kinh Thánh...Dân sự nói rằng ‘Kinh Thánh không mâu thuẫn với chính Nó,’ tôi muốn anh cân nhắc điều này.”

¹⁰⁵ Và điều này làm cho các giáo sư trở nên buồn lòng. Nhưng Nó—Nó đơn giản. Bây giờ tôi sẽ đọc Ma-thi-ơ 28:19, anh em lắng nghe tôi. Và một số anh em với Công vụ 2:38, hãy chuẩn bị sẵn nó. Tôi sẽ bắt đầu đến câu thứ 18, đây là chương kết thúc của Ma-thi-ơ:

Và Đức Chúa Jêsus đến gần và phán cùng môn đồ của Ngài...phán cùng họ, như vậy: Hết thầy quyền phép ở

trên trời và dưới đất đều được giao cho Ta. (quyền phép của Cha ở đâu?)

¹⁰⁶ Nếu tất cả quyền phép trên Trời và dưới đất được giao cho Chúa Jêsus, thì Đức Chúa Trời đã trở nên không có quyền phép chẳng? Hay Ngài chỉ kể một câu chuyện? Ngài đang đùa à? Ngài có ý Đó! Anh em không tin rằng Ngài có ý Đó chẳng? Ồ, nếu mọi quyền phép đều được giao cho Ngài, thì quyền phép của Đức Chúa Trời lúc đó ở đâu? Ngài là Đức Chúa Trời! Điều đó chính xác. Đó là điều duy nhất có với nó. Đó chỉ là tất cả những gì đã có. Đây, Ngài là Đức Chúa Trời; hoặc có ai đó đã ngồi ở đó, đã có quyền lực nào đó, rồi không có nó nữa. Hiểu không? Vì vậy anh em không thể—anh em không thể nhầm lẫn Nó. Chúng ta sẽ hiểu điều đó ngay trong điều tương tự này ở đây. Được rồi:

...Hết thầy quyền phép ở trên trời và dưới đất thì...trên trời và dưới đất.

Vậy các ngươi hãy đi,...dạy dỗ muôn dân, hãy nhưn danh Đức Cha, và Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ:

Dạy họ giữ hết cả mọi điều mà Ta đã truyền cho các ngươi:... này, Ta ở cùng các ngươi luôn luôn, thậm chí cho đến tận thế.

¹⁰⁷ Công vụ 2:38, bây giờ người nào đó đọc. Chờ một chút. Công vụ, chương thứ 2, câu thứ 38. Bây giờ, hãy lắng nghe thật kỹ bây giờ, và chỉ kiên nhẫn, và chúng ta sẽ thấy bây giờ. Bây giờ, đây là mười ngày sau khi Chúa Jêsus phán với họ bấy giờ, Ma-thi-ơ 28:19, “Vậy hãy đi, dạy dỗ muôn dân, nhân danh của Đức Cha, của Đức Con, và của Đức Thánh Linh làm phép báp tem cho họ.”

¹⁰⁸ Bây giờ, Phi-e-rơ, mười ngày sau...Họ không hề giảng bài giảng nữa. Họ đi lên phòng cao của Giê-ru-sa-lem, và đợi ở đó (trong mười ngày) chờ Đức Thánh Linh đến. Bao nhiêu người biết điều đó? Tại chỗ này. Đây là Phi-e-rơ, Phi-e-rơ có các chìa khóa Nước Trời. Được rồi, chúng ta sẽ thấy những gì ông làm. Ma-thi-ơ, hay tôi muốn nói là Công vụ 2, chúng ta hãy lấy câu thứ 36:

Vậy cả nhà Y-sơ-ra-ên khá biết chắc chắn, rằng Đức Chúa Trời đã tôn cũng Jê-sus này, mà các ngươi... đã đóng đinh trên thập tự giá, làm Chúa và Đấng Christ.

“Làm Chúa và Đấng Christ.” Không lạ gì, mọi quyền phép trên trời và dưới đất đã được ban cho Ngài.

Bấy giờ khi họ nghe bấy nhiêu lời này, trong lòng cảm động, bèn hỏi Phi-e-rơ và... các sứ đồ khác rằng, Hỡi người và các anh em, chúng ta phải làm chi?

Phi-e-rơ trả lời... Phi-e-rơ nói cùng họ rằng, Hãy hối cải, ai nấy trong anh em, phải nơn danh Đức Chúa Jê-sus Christ chịu phép báp-tem để được tha tội mình, và anh em sẽ được lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.

¹⁰⁹ Bấy giờ, có một mâu thuẫn, Ma-thi-ơ nói, “Hãy làm báp têm nhân danh: Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh,” còn Phi-e-rơ nói trong Công vụ 2:38, mười ngày sau, “Hãy hối cải, và chịu báp têm trong Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ.”

¹¹⁰ Rồi lần sau nữa sự ăn năn đã được nói—đã được nói đến, hoặc, phép báp têm, trong Kinh Thánh, đó là Công vụ chương—chương thứ 8, khi Phi-líp đi xuống và giảng cho... cho—cho người Sa-ma-ri. Và họ đã nhận được Đức Thánh Linh, và họ đã chịu báp têm trong Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ.

¹¹¹ Lần tiếp theo điều này được nói đến, là khi dân Ngoại tiếp nhận Điều đó, Công vụ 10:49:

Và khi Phi-e-rơ... đã nói những lời này, kìa, Đức Thánh Linh giáng trên... họ... và nghe chúng.

Vì các tín đồ nghe họ nói bằng tiếng ngoại quốc, và khen ngợi Đức Chúa Trời. Bấy giờ Phi-e-rơ đã cất tiếng nói rằng,

Người ta có thể từ chối nước, thấy rằng những người này... đã nhận lấy Đức Thánh Linh giống như chúng ta đã làm lúc ban đầu chẳng?

Và người lại truyền làm phép báp-tem cho họ nơn danh Đức Chúa Jê-sus Christ.

¹¹² Bấy giờ xin để tôi có đôi điều ở đây, chỉ cho anh em thấy một chút gì đó để anh em sẽ không quên nó; sẽ làm một mình họa

nhỏ. Tôi sẽ đặt... Bao nhiêu thế hệ... quốc tịch của dân chúng trên thế giới? Có ba: người của Cham, Sem, và Gia-phết. Bao nhiêu người biết điều đó? Chúng ta đến từ ba người con trai đó của Nô-ê. Người của Cham, người của Sem... Người của Gia-phết là người Anglo-Saxon, người của Sem là... Ba dòng dõi, đó là: dân Do Thái, dân Ngoại, dân lai Do Thái và dân Ngoại. Bây giờ, chú ý, khi mà ở đó... và đây là Cham... Sem, Cham, và Gia-phết.

¹¹³ Vậy thì, phép báp têm lần đầu tiên từng được nói đến, đã được nói đến bởi Giảng Báp-tít. Bao nhiêu người biết điều đó là đúng? Được rồi, tôi sẽ đặt nó ở đây, đây này, Giảng Báp-tít. Giảng làm phép báp têm cho dân sự ở sông Giô-đanh, ra lệnh cho họ phải ăn năn và trở nên sống đúng với Đức Chúa Trời, và bán của cải của họ, và nuôi người nghèo, và quân lính thỏa lòng về tiền bạc của họ, và sống đúng với Đức Chúa Trời. Bao nhiêu người biết điều đó? Và ông đã làm phép báp têm cho họ ở sông Giô-đanh, không rảy nước họ, không đổ nước trên họ, nhưng chìm họ xuống! Nếu anh em không tin Điều đó, đây là từ điển, hãy tìm hiểu xem nó không phải là *baptizo* không, tức là “làm báp têm, chìm, đặt dưới, chôn.” Vậy thì, phép báp têm lần đầu tiên được nói đến, là ở đó.

¹¹⁴ Lần thứ hai phép báp têm từng được nói đến, Chúa Jêsus đã ủy thác nó, Ma-thi-ơ 28:19.

¹¹⁵ Lần tiếp theo phép báp têm được nói đến, là Công vụ 2:38.

¹¹⁶ Lần tiếp theo phép báp têm được nói đến, là trong chương 8 của Công vụ.

¹¹⁷ Lần tiếp theo phép báp têm được nói đến, là trong chương—chương 10 của Công vụ.

¹¹⁸ Và sau đó chúng ta đến từ lúc Chúa Jêsus phán, ở đây, “Vậy các ngươi hãy đi, dạy dỗ muôn dân, làm báp têm cho họ trong Danh Đức Cha, và Đức Con, Đức Thánh Linh.”

¹¹⁹ Bây giờ chúng ta hãy làm rõ câu Kinh Thánh này ra, trước tiên. Tôi đã nói với anh em rằng “không có một câu Kinh Thánh nào trong Kinh Thánh sẽ mâu thuẫn với nhau.” Tôi muốn anh em mang nó đến cho tôi. Tôi đã hỏi điều đó trong hai mươi sáu năm và tôi vẫn chưa tìm thấy điều đó. Không có lời Kinh Thánh

nào mà trái ngược...Nếu nó trái ngược với Nó, thì đó là một việc do con người viết ra. Không, thưa quý vị, không có sự mâu thuẫn trong Kinh Thánh!

120 Bây giờ anh em đã nói điều này, “Còn *điều đó* thì sao?”

121 Ở đây Chúa Jêsus đứng phán rằng, “Vậy các người hãy đi, dạy dỗ muôn dân, làm phép báp-têm cho họ trong Danh của Cha, Con, Thánh Linh.”

122 Và Phi-e-rơ quay lại ngay, và nói, “Hãy hối cải, mỗi người trong anh em, và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ.”

123 “Đó là sự mâu thuẫn của anh.” Trông giống như là thế. Bây giờ, nếu anh em đang đọc với một tâm trí xác thịt, chứ không phải một tấm lòng rộng mở, đó sẽ là một sự mâu thuẫn.

124 Nhưng nếu anh em đọc Nó với tâm trí rộng mở, “Đức Thánh Linh đã giấu điều này khỏi đôi mắt của người khôn ngoan và cẩn trọng,” Chúa Jêsus đã phán vậy, và cảm ơn Đức Chúa Trời về điều đó, “và đã tỏ lộ Điều đó cho những con trẻ muốn học biết như vậy.” Nếu anh em có một tâm trí, và không phải tâm trí ích kỷ, nhưng một tấm lòng sẵn sàng học hỏi, Đức Thánh Linh sẽ dạy anh em những điều này.

125 Bây giờ nếu nó không so sánh...Anh em nói, “Làm thế nào anh biết rằng anh đúng?”Ồ, so sánh nó với phần còn lại của Kinh Thánh. Nếu không, anh em có một mâu thuẫn rõ ràng ở đây.

126 Bây giờ tôi muốn hỏi anh em một câu hỏi. Đây là chương cuối cùng của Ma-thi-ơ. Tôi sẽ sử dụng nó dưới một hình thức nhỏ, để mỗi người trong số anh em...con cái sẽ hiểu được Nó.

127 Chẳng hạn, nếu anh em đọc một câu chuyện tình yêu, và phần cuối của nó nói, “Và Mary và John đã sống hạnh phúc mãi mãi về sau.” Chà, anh em tự hỏi John và Mary là ai mà đã sống hạnh phúc mãi mãi về sau. Vậy thì, nếu anh em muốn biết John và Mary là ai, anh em nên quay lại phần đầu tiên của cuốn sách và tìm hiểu John và Mary là ai. Sau đó quay lại đây và tìm hiểu Mary là ai, cô ấy đến từ gia đình nào; và John là ai, và anh ta đến từ gia đình nào, và tên anh ta là gì, và họ đã kết hôn như thế nào, và tất cả về điều đó. Đúng thế không?

128 Ô, đọc Kinh Thánh ở đây cũng vậy. Khi...Nhìn xem, Chúa Jêsus chưa bao giờ nói, “Hãy đi làm báp têm cho dân chúng nhân danh Đức Cha, nhân danh Đức Con, nhân danh Đức Thánh Linh,” như cách mà những người ba ngôi làm báp têm. Không có lời Kinh Thánh nào cho điều đó trong Kinh Thánh. Ngài không hề nói, “Nhân các danh (n-a-m-e-s), các tên” của Cha, Con, và Thánh Linh.

129 Ngài phán, “Nhơn (n-a-m-e) danh,” số ít. Hãy xem Kinh Thánh của anh em ở đó và tìm hiểu xem điều đó có đúng không, Ma-thi-ơ 28, “Nhân *Danh*.”

130 Không phải “nhân danh của Cha, nhân danh của Con,...” đó là cách một nhà truyền giáo ba ngôi làm phép báp-têm. “Nhân danh Đức Cha, nhân danh Đức Con, và nhân danh Đức Thánh Linh.” Điều đó thậm chí không có trong Kinh Thánh.

131 “Vậy thì nhân danh...” Anh em nói, “Ồ, thế thì nhân danh ‘Cha, Con, và Thánh Linh.’” Thế thì có một Danh nào đó ở đó.

132 Ô, *cha* có phải là một cái tên không? Bao nhiêu người biết rằng *cha* không phải là một cái tên? *Cha* là một chức danh. *Con* không phải là một cái tên. Bao nhiêu người biết rằng *con* không phải là một cái tên? Bao nhiêu người cha ở đây? Hãy giơ tay anh em lên. Bao nhiêu con trai ở đây? Hãy giơ tay. Chà, ai trong các anh em tên là “Con”? Ai trong số các bạn tên là “Cha”? Được rồi, *Thánh Linh* không phải là một cái tên, *Thánh Linh* chính là Ngài. Bao nhiêu người ở trong đây? Hãy giơ tay mình lên. Hiểu không? Thế đấy, Đức Thánh Linh chính là Điều đó. *Cha, Con, và Thánh Linh*, không ai trong số họ là tên; không có tên cho nó.

133 Ô, thế thì, nếu Ngài nói, “Hãy làm báp têm trong Danh Cha, Con và Thánh Linh,” tốt hơn chúng ta nên quay lại và tìm hiểu Cha, Con, và Thánh Linh là Ai. Thế thì chúng ta hãy quay lại chương 1 của Ma-thi-ơ, xem Người này là Ai mà chúng ta phải làm báp têm trong Danh đó. Và bây giờ chúng ta bắt đầu với Ma-thi-ơ, chương 1, và câu 18. Đọc kỹ nhé, tất cả các bạn.

134 Bây giờ, anh em đã đặt câu hỏi, tôi muốn đưa ra một minh họa nhỏ ở đây. Bây giờ tôi sẽ đặt ba điều ở đây để anh em sẽ hiểu

rõ ràng, (làm minh họa) những cuốn Kinh Thánh và sách này, để làm minh họa.

¹³⁵ Được rồi, tôi muốn các bạn theo dõi tôi thật kỹ, và mỗi người hãy theo dõi tôi bây giờ. Bây giờ, *đây* là Đức Chúa Cha. *Đây* là Đức Chúa Con. *Đây* là Đức Chúa Thánh Linh. Bây giờ, bao nhiêu người hiểu? Các bạn nói điều đó sau khi tôi hỏi. Ai ở dưới *đây*? [Hội chúng nói, “Đức Thánh Linh.”—Bt.] Đức Thánh Linh. Ai ở trên *đây*? [“Cha.”] Ai ở *đây*? [“Con.”] Bây giờ, đó là cách mà tín đồ ba ngôi tin điều đó, *Đấy*, điều đó khiến chúng ta trở nên dân ngoại giáo, đúng là thô thiển hết sức.

¹³⁶ Người Do Thái; đó là lý do anh em không thể thuyết phục được một người Do Thái. Người ấy nói, “Anh không thể chặt Đức Chúa Trời thành ba mảnh và giao Ngài cho một người Do Thái.” Nhưng, chắc chắn không, anh em cũng không thể. Hiểu không? Không, thưa quý vị. Ngài là một Đức Chúa Trời. Điều đó là chính xác. Không phải ba Đức Chúa Trời. Bây giờ hãy chú ý thật—thật—thật Nó đơn giản như thế nào.

¹³⁷ Bây giờ chúng ta sẽ tìm hiểu. Bây giờ, ai là...*Đây* là Ai? Một số lên tiếng bây giờ. Đức Chúa Con. Có đúng không? *Đây* là Đức Con. Ồ, vậy thì Cha của Ngài là Đức Chúa Trời. Đúng không? Bao nhiêu người tin rằng Cha Ngài là Đức Chúa Trời? Hãy giơ tay lên. Bao nhiêu người tin rằng Đức Chúa Trời là Cha của Chúa Jêsus Christ? Được rồi.

Vả sự ra đời của Đức Chúa Jêsus Christ là như vậy:...

¹³⁸ Bây giờ chúng ta sẽ quay trở lại để tìm hiểu Cha, Con, và Thánh Linh là Ai, mà Ma-thi-ơ đã nói “làm báp têm nhân Danh của.” *Đấy*, Danh; không phải các danh bây giờ, vì chúng không thể là những cái tên, vì không có tên ở đó.

Vả sự giáng sinh của Đức Chúa Jêsus Christ đã xảy ra như vậy: Khi...Ma-ri mẹ Ngài, đã hứa gả cho Giô-sép, song chưa ăn ở cùng nhau, thì người đã chịu thai bởi Đức Chúa Trời là Cha. (Kinh Thánh nói thế không? Kinh Thánh nói gì?)...người đã chịu thai bởi Đức Thánh Linh.

¹³⁹ Thế thì vị nào trong *những vị này* là Cha Ngài? Bây giờ, Kinh Thánh nói rằng *đây* là Cha Ngài, và Chúa Jêsus phán rằng *đây* là

Cha Ngài. Bây giờ, người nào là Cha Ngài? Vậy thì, nếu ngài có hai cha, vậy thì còn điều đó thế nào? Nếu Ngài có hai cha, Ngài là đứa con bất hợp pháp.

¹⁴⁰ Bây giờ chúng ta hãy chỉ đọc thêm chút nữa:

Lúc đó Giô-sép chồng người, là người có nghĩa, đã chẳng cố ý cho người mang xấu, bèn toan đem để nhẹm.

Song người đang ngẫm nghĩ về việc ấy, kìa, thiên sứ của Chúa hiện đến cùng người trong giấc chiêm bao, mà phán rằng, Hỡi Giô-sép, con cháu Đa-vít, người chớ ngại lấy Ma-ri làm vợ: vì con mà người chịu thai đó là bởi...[Hội chúng nói, “Đức Thánh Linh”—Bt.]

¹⁴¹ Là gì? Đức Thánh Linh? Chà, làm sao Đức Chúa Cha có thể là Cha của Ngài, và Đức Thánh Linh đồng thời cũng là Cha của Ngài? Vậy thì, Ngài đã có hai người cha vậy, nếu điều đó là đúng. Không, thưa quý vị! Đức Thánh Linh LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI. Đức Thánh Linh LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI. Vì vậy, Đức Chúa Trời và Đức Thánh Linh là cùng Thân vị, nếu không thì Ngài có hai người cha.

¹⁴² Hãy xem, chúng ta sẽ tìm ra *John và Mary* là ai, sau một lát. Được rồi, chúng ta tìm hiểu xem Phi-e-rơ và Ma-thi-ơ có cố mâu thuẫn với nhau hay không, xem thử Kinh Thánh có mâu thuẫn với chính Nó không. Đó là sự thiếu hiểu biết thuộc linh. Đúng thế.

Nhưng trong khi người suy nghĩ về những điều này...

¹⁴³ Tôi lấy câu đó, câu thứ 20. Bây giờ câu thứ 21:

Và người sẽ sanh một trai...(Vị Này, mà thuộc về vị nào trong những vị này? Một Thân vị, Đức Chúa Trời.) ...và người sẽ đặt tên là...(Gì?) [Hội chúng nói, “JÊSUS”—Bt.] ...vì chính con trai ấy sẽ cứu dân mình ra khỏi tội.

...tất cả việc này đã xảy ra như vậy, để...có thể được ứng nghiệm lời Chúa đã dùng đấng tiên tri, mà phán rằng,

Này, một gái đồng trinh sẽ chịu thai, và sanh một con trai, rồi người ta sẽ đặt tên Ngài là Em-ma-nu-ên,...nghĩa là, Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.

144 Vậy *John và Mary* là ai mà sống hạnh phúc mãi mãi về sau? Ai là Đấng đã phán, “Vậy các ngươi hãy đi, dạy dỗ muôn dân, làm báp têm cho họ nhân danh Cha, Con, Thánh Linh”? Ai là Cha? Danh của Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh? [Người nào đó nói, “Jésus.”—Bt.] Chắc chắn, Nó là vậy. Chắc chắn, không có gì mâu thuẫn với điều đó. Không một chút nào. Nó chỉ làm rõ ràng lời Kinh Thánh. Ngài là Cha, Con, và Đức Thánh Linh. Đức Chúa Trời đã (Em-ma-nu-ên) ở với chúng ta, ở tạm trong một thân thể được gọi là “Chúa Jésus.”

145 Bây giờ, sự dạy dỗ một ngôi của giáo hội Một Ngôi, tôi chắc chắn không đồng ý với điều đó, vì nghĩ rằng Chúa Jésus là một như ngón tay của anh em là một. Ngài phải có một người cha. Nếu Ngài không, thì làm sao Ngài có thể là cha của Chính Ngài? Và nếu Cha Ngài là một người như tín đồ Ba ngôi nói, thì Ngài đã được sinh ra ngoài giá thú với hai người cha. Vì vậy, anh em thấy đấy, anh em cả hai đều sai khi tranh cãi. Hiểu không?

146 Nhưng Lễ thật của nó là, cả Cha, Con, và Thánh Linh, đều là một Thân vị. [Băng trống—Bt.] ...cư ngụ trong đền tạm của xác thịt, để cất lấy tội lỗi khỏi thế gian. Điều đó hoàn toàn đúng, “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.” Bây giờ, do đó, khi Ma-thi-ơ 28:19...

147 Bây giờ, anh em tìm kiếm lời Kinh Thánh, và khi anh em có thể tìm thấy ở đâu một người trong Kinh Thánh...(Bây giờ hãy suy nghĩ về điều đó, bây giờ đừng để điều này vượt qua anh em.) ...chỗ mà một người trong Kinh Thánh đã từng chịu báp têm nhân danh “Cha,” và “Con,” và “Thánh Linh,” trở lại với tôi và nói với tôi rằng tôi là một kẻ giả hình, và tôi sẽ đặt một bảng hiệu trên lưng và đi khắp thành phố. Nó không có trong lời Kinh Thánh, từ Sáng thế ký đến Khải huyền. Nhưng mọi người trong Kinh Thánh đều chịu báp têm trong Danh của Đức Chúa Jésus Christ!

148 Bạn nói, “Chờ một chút, thầy giảng ơi. Còn Giảng thì sao? Ông ấy không hề làm phép báp têm dưới bất kỳ danh nào cả!”

149 Được rồi, chúng ta tìm hiểu chuyện gì đã xảy ra; chúng ta hãy lật sang—đến—Công vụ, chương thứ 19. Đó là nơi chúng ta tìm thấy các môn đồ của Giảng. Tất cả mọi người đều đã chịu báp têm trong Danh của Đức Chúa Jésus Christ, cho đến bây giờ

chúng ta tìm thấy nhóm này ở đây. Công vụ, chương thứ 19. Và bây giờ chúng ta hãy bắt đầu bài đọc, và chúng ta tìm thấy các môn đồ của Giảng:

Và xảy ra,...trong khi A-bô-lô (vốn là một luật sư, đã cải đạo) ở thành Cô-rinh-tô, Phao-lô đã đi khắp những miền duyên hải trên của...thành Ê-phê-sô: ông tìm thấy một vài môn đồ ở đó, (họ là những môn đồ của Chúa Jêsus)

¹⁵⁰ Nếu anh em chỉ chú ý đến chương trước ở đó, họ đang có một thời gian tuyệt vời cho đến nỗi họ hét lên và vui mừng. Bao nhiêu người biết điều đó đúng? Và A-qui-la và Bê-rít-sin đang tham dự buổi nhóm. Còn Phao-lô và Si-la thì bị đánh và bị quất roi, và bị tống vào tù. Đúng thế không? Và họ đi qua đây, và tìm thấy A-qui-la và Bê-rít-xin. Và họ đang có một buổi nhóm phục hưng ở đó bởi một nhà truyền giáo Báp-tít, tên là A-bô-lô, người đang chứng minh bằng Kinh Thánh rằng “Chúa Jêsus là Đấng Christ.” Bây giờ Phao-lô tìm thấy ông ấy:

...Phao-lô đã đi khắp những miền duyên hải ở trên của... Ê-phê-sô:...tìm thấy một vài môn đồ ở đó,

Người hỏi họ rằng, Từ khi anh em tin có nhận được Đức Thánh Linh chăng?...

¹⁵¹ Bây giờ, hỏi bạn hữu Báp-tít thân mến, nếu điều đó không đánh gục—chỗ dựa từ nền thần học của bạn, khi bạn nói rằng bạn “đã nhận được Đức Thánh Linh khi bạn tin.”

¹⁵² Nhưng Phao-lô muốn hỏi những người Báp-tít này, “Anh em đã nhận được Đức Thánh Linh kể từ khi anh em tin chưa?” Bây giờ hãy xem họ nói gì:

...Và họ trả lời với người rằng, Chúng tôi biết...cũng chưa nghe có Đức Thánh Linh nào.

Và người lại hỏi họ, Với phép báp-tem gì...(vậy thì, nếu anh em muốn lấy tự điển Hy Lạp ở đây, nó sẽ tỏ cho anh em thấy, “Anh em đã chịu phép báp-tem như thế nào?”)... Anh em đã chịu...phép báp-tem nào? Và họ nói với người rằng, Phép báp-tem của Giảng. Giảng đã làm phép báp-tem cho chúng tôi.

153 Bây giờ tôi muốn hỏi: Nếu anh em có phép báp têm đó, anh em có hài lòng với nó không? Cũng chính người đã dắt Chúa Jêsus ra sông, và làm báp têm cho Chúa Jêsus Christ, cũng chính người đó đã làm báp têm cho những người này. Đó là một phép báp têm khá tốt: không rầy, không đổ, nhưng chìm xuống sông Giô-đanh bùn lầy cũ tại cùng nơi Chúa Jêsus đã chịu phép báp têm. Hãy nghĩ về điều đó.

154 Phao-lô nói, “Anh em đã nhận được Đức Thánh Linh kể từ khi anh em tin chưa?” Họ...ông...

Họ nói, “Chúng tôi biết...có Đức Thánh Linh nào không.”

Ông nói, “Anh em đã chịu báp têm như thế nào?”

Họ nói, “Chúng tôi đã chịu báp têm.”

“Anh em đã chịu báp têm như thế nào?”

“Với Giăng!”

155 Bây giờ, hãy xem những gì Phao-lô nói. Xem ở đây:

Và người nói với họ,...anh em đã chịu báp-...Với Giăng...Và họ...

Và rồi Phao-lô bèn nói rằng, Giăng đã làm phép báp-tem...phép báp-...về sự ăn năn tội, mà truyền cho...dân sự, ...họ phải tin Đấng sẽ đến sau mình, nghĩa là, tin Đức Chúa Jêsus Christ.

156 Hãy xem, Giăng chỉ làm báp têm về sự ăn năn, nhưng phép báp têm bằng nước trong Danh Chúa Jêsus là để tha tội. Thế thì sự chuộc tội đã không được thực hiện, tội lỗi không thể được chuộc lại. Bây giờ...Đó chỉ là câu trả lời của lương tâm, như dưới luật pháp. Lu-ca 16:16, cho biết, “Luật pháp và các nhà tiên tri có trước Giăng, kể từ đó Nước Trời được rao giảng.” Bây giờ hãy xem. Và...Hãy xem.

Và Phao-lô nói cùng-...(nào hãy xem)...Anh em đã nhận...

157 Câu thứ 5—thứ 5:

Và khi họ nghe lời này, bèn chịu phép báp-tem (lần nữa) như danh của...Đức Chúa Jêsus Christ.

¹⁵⁸ Đúng không? Sau đó những người này, những người trong Công vụ 2, được làm báp-têm trong Danh Chúa Jê-sus. Người Do Thái đã chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jê-sus. Dân Ngoại đã chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jê-sus. Và mỗi người trong toàn bộ Kinh Thánh đã chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jê-sus.

¹⁵⁹ Bây giờ hãy tìm một chỗ mà người nào khác đã từng chịu báp-têm theo cách nào khác, và tôi sẽ đi ngay lại đây và chỉ cho anh em chỗ mà giáo hội Công giáo thừa nhận điều đó, và nói rằng anh em cúi đầu trước điều đó. Và nói, “Có thể có một số người Tin Lành được cứu vì họ có một số giáo lý Công giáo, chẳng hạn như phép báp-têm nhân danh ‘Cha, Con, và Thánh Linh’; rằng giáo hội Công giáo thánh có quyền thay đổi sự trang nghiêm đó từ Danh của Chúa Jê-sus, thành ‘Cha, Con, và Thánh Linh,’ và giáo hội Tin Lành thừa nhận điều đó.” Điều này thì không, tôi ở lại với Kinh Thánh. Tôi tin Kinh Thánh.

¹⁶⁰ Anh em nói, “Anh Branham, anh có ủy thác cho mọi người chịu báp-têm lại không?” Chắc chắn rồi! Phao-lô đã làm, ở đây.

¹⁶¹ Bây giờ hãy xem, chúng ta hãy lấy Ga-la-ti 1:8, và tìm thấy những gì Phao-lô đã nói:

...mặc dù chúng tôi, hoặc một thiên sứ từ trời, giảng phúc âm nào khác cho anh em...hãy để người đó bị nguyên rủa.

¹⁶² Thế đấy, “Nếu chúng ta hoặc một thiên sứ.” Và Phao-lô, cùng một người, đã ủy quyền cho dân sự chịu báp-têm lần nữa mà đã có phép báp-têm tốt hơn nhiều so với những gì anh em đã có, hồi anh em của tôi; bởi vì Giảng Báp-tít là anh họ của Chính Chúa Jê-sus, anh em chú bác; làm báp-têm cho chính người em họ của mình ở sông Giô-đanh, rồi quay lại làm báp-têm cho các môn đồ của Giảng. Và Chúa Jê-sus phán, “Điều đó sẽ không có tác dụng!” hoặc Phao-lô đã nói Điều đó, và ủy thác cho họ làm báp-têm lần nữa trong Danh của Chúa Jê-sus Christ trước khi họ có thể nhận được Đức Thánh Linh; sau khi họ la hét và ca ngợi Đức Chúa Trời và có một thời giờ lớn, có một cuộc phục hưng lớn—lớn, và chứng minh bằng Kinh Thánh (với thần học của họ) rằng Chúa Jê-sus là Đấng Christ. Bao nhiêu người biết đó là lời Kinh

Thánh? Chương thứ 18. Chắc chắn là như vậy. Thế đấy. Vì vậy không có thắc mắc gì về Nó.

163 Bây giờ để tôi đưa ra cho anh em một điểm chính nhỏ. Bây giờ, ông không bao giờ đi ra ngoài trật tự, nhưng trong Lu-ca... Ma-thi-ơ, chương 16. Chúa Jê-sus, khi họ xuống núi, Ngài phán, “Người ta nói Ta Con người là ai?”

164 “Một số người nói Ngài là ‘Ê-li,’ và một số nói Ngài là một trong ‘các đấng tiên tri,’ và một số nói Ngài là ‘*người này, người kia.*’”

165 Ngài phán, “Nhưng các người nói Ta là Ai?”

166 Phi-e-rơ thưa, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

167 Hãy xem! “Phước cho người, Si-môn con Giô-na (con trai của Giô-na), thịt và huyết không hề bày tỏ Điều này cho người.” A-men!

168 Đấy, Điều đó phải đến từ sự mặc khải thuộc linh. Thịt và huyết không hề nói với A-bên rằng ông đã sai (Ca-in, rằng ông đã sai), không hề nói với A-bên rằng “Ca-in đã sai.” Nhưng Đó là một sự mặc khải mà A-bên đã có, “Đó là huyết!” Chúng ta sẽ đến với câu hỏi đó trong vài phút nữa. Đó là huyết, không phải trái cây, đã đưa chúng ta khỏi vườn Ê-đen. “Đó là huyết,” và A-bên, bằng sự mặc khải thuộc linh, đã được Đức Chúa Trời bày tỏ rằng đó là huyết, và ông, “Bởi đức tin,” Hê-bơ-rơ 11:1 nói, “người đã dâng cho Đức Chúa Trời của lễ xuất sắc hơn Ca-in. Mà, Đức Chúa Trời đã chấp nhận của tế lễ của người.” Thế đấy. Xem đấy, người đã dâng nó bởi đức tin, bởi sự mặc khải.

169 Bây giờ hãy xem, “Thịt và huyết đã không bày tỏ điều này cho người,” (rất lâu cho đến Chúa Jê-sus) “nhưng Cha Ta ở trên Trời đã bày tỏ Điều này cho người. Và trên đá này (sự khải thị của Chúa Jê-sus Christ)...Trên đá này Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Nó.” Đó là những gì Ngài đã phán. Sự bày tỏ thuộc linh...“Và Ta nói rằng người là Phi-e-rơ, và Ta sẽ trao cho người những chìa khóa của Vương quốc. Và hễ điều gì...Bởi vì bạn có một kênh thuộc linh rộng mở giữa nơi đây và Thiên đàng. Thịt và huyết: người chưa bao giờ theo học

tại một thần học viện, người chưa bao giờ đi học, người chưa bao giờ học một—một—một khóa thần học. Nhưng người tin cậy vào Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời đã bày tỏ Điều đó cho người, và đó hoàn toàn là lời Kinh Thánh rõ ràng gắn kết Nó với nhau. Ta nói người là Phi-e-rơ, đúng vậy, và Ta ban cho người các chìa khóa; và những gì người buộc dưới đất, Ta sẽ buộc nó trên Trời; những gì người mở dưới đất, Ta sẽ mở nó trên Trời.”

170 Và Phi-e-rơ là người phát ngôn vào Ngày Lễ Ngũ Tuần, khi tất cả họ sợ hãi không dám nói, ông đã cất tiếng và nói, “Hỡi những người Giu-đa và các người ở tại thành Giê-ru-sa-lem, các người hãy biết rõ điều này và lắng ta nghe những Lời ta. Những người này chẳng phải là say rượu như các người ngờ đâu, vì bây giờ mới là giờ thứ ba trong ngày, nhưng đây là điều đã được đấng tiên tri Giô-ên nói về. ‘Sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt,’ Đức Chúa Trời phán, ‘Ta sẽ đổ Thần Ta khắp trên mọi xác thịt. Con trai và con gái của các người đều sẽ nói lời tiên tri. Và trên tóc gái của Ta, người tóc gái, Ta sẽ tuôn đổ Thần Ta. Và Ta sẽ tỏ những dấu lạ ở trên trời và dưới đất, và những cột khói và hơi nước. Nó sẽ ứng nghiệm trước khi Ngày lớn và khủng khiếp của Chúa sẽ đến, mà hễ ai kêu cầu Danh Chúa sẽ được cứu.’” Thế đấy. Ồ, chao ôi.

171 “Ta thật có thể nói cách vững vàng với anh em về tổ phụ Đa-vít,” ông nói, “rằng người đã chết và chôn rồi, ngày nay mồ mả người còn ở giữa chúng ta. Do đó, vì người là đấng tiên tri, người đã thấy...đã thấy trước Đấng ở bên tay hữu Ngài, ‘Và Tôi sẽ không bị rúng động. Hơn nữa xác thịt Tôi sẽ yên nghỉ trong sự trông cậy vì Chúa sẽ chẳng để linh hồn Tôi nơi âm phủ, cũng chẳng cho Đấng Thánh của Ngài thấy sự hư nát.’”

172 “Và cả Đa-vít đều đã chết,” ông nói, “và được chôn cất, và mồ mả của người còn ở với chúng ta ngày nay. Nhưng là một nhà tiên tri, người đã thấy trước sự đến của Đấng Công Bình, Đấng mà Đức Chúa Trời đã làm cả Chúa và Đấng Christ.” Ồ, chao ôi. Đó là Kinh Thánh của anh em. Đó là sự việc. Chính là điều đó.

173 Bây giờ chúng ta tìm thấy ở đây, đó là con đường chính xác, và con đường đích thật, và con đường duy nhất đã từng được định trước...Và Phi-e-rơ đã có các chìa khóa, và vào ngày khi ông

rao giảng, họ nói...Bây giờ hãy xem, đây là Hội thánh đầu tiên. Các bạn Công giáo hãy lắng nghe Điều này. Các bạn Campbellite hãy lắng nghe Điều này. Các bạn Báp-tít và Giám Lý lắng nghe Điều này. Và các bạn Ngũ Tuần lắng nghe Điều này. Hội Thánh của Đức Chúa Trời, Nazarene, Hành hương Thánh, hãy lắng nghe Điều này.

¹⁷⁴ Phi-e-rơ có các chìa khóa và ông có thẩm quyền, hoặc Chúa Jê-sus đã nói dối. Và Ngài không thể nói dối, “hai điều không thể thay đổi được, Đức Chúa Trời không thể nói dối.” Ông có những chìa khóa. Chúa Jê-sus đưa cho ông những chiếc chìa khóa. Khi Ngài sống lại vào—vào ngày thứ ba như thế, Ngài đã có chìa khóa của sự chết và, âm phủ, nhưng không phải những chìa khóa dẫn đến Nước Trời. Phi-e-rơ đã có chúng! Điều đó hoàn toàn đúng.

¹⁷⁵ Và bây giờ hãy xem, Phi-e-rơ, anh em đã có những chìa khóa đeo bên hông mình, và anh em đang rao giảng. Câu hỏi đặt ra, những người cải đạo đầu tiên của hội thánh mới. Hội thánh Đấng Christ sơ khai. Vậy thì Công giáo, vậy thì Báp-tít, Giám Lý, Trưởng Lão, anh em có theo sự dạy dỗ của Hội thánh Mới không? Tìm hiểu xem anh em có không.

...Hỡi người và các anh em, chúng ta có thể làm chi?

...Phi-e-rơ đứng lên và nói rằng...Hãy hối cải,...ai nấy trong anh em... (hãy coi chừng, các bạn; cách các bạn đặt những chìa khóa đó ở đây, Đấng Christ cũng sẽ đặt nó ở trên Trời như vậy) ...Hãy hối cải, mỗi người trong anh em, phải nhen danh Đức Chúa Jê-sus Christ chịu phép báp-tem...(đó là cách anh em đi vào Điều này) ...để được tha tội của anh em, rồi anh em sẽ được lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.

¹⁷⁶ Các chìa khóa đã kêu “lách cách” ở đây, và nó đã kêu “lách cách” Ở đó. Đó là lý do các môn đồ của Giảng phải đến và làm báp-têm, một lần nữa, nhân danh Chúa Jesus Christ (trước khi họ có thể lên Thiên Đàng), để nhận được Đức Thánh Linh. Ngài đã giữ Lời Ngài. Vì vậy nó không làm anh em bối rối bây giờ, phải không? Hiểu không? Chắc chắn vậy, Ma-thi-ơ 28:19 là những tước hiệu, không phải Danh.

¹⁷⁷ Được rồi, chúng ta còn bao nhiêu thời gian nữa? Chúng ta có thể có thêm mười lăm phút để trả lời một vài câu hỏi nữa thật nhanh không? Có thể không? Được rồi, chúng ta sẽ nhanh lên ngay. Tôi có hai câu ở đây ở phía dưới, tôi muốn nhanh chóng, nhập ngay vào câu này, nếu tôi có thể. Sau đó tôi có thể đến phần còn lại của họ vào sáng Chúa nhật.

57. Có phải Ca-in là hậu tự của con rắn không? (Đây là một câu hỏi hay.) Nếu vậy, tại sao Ê-va không thụ thai cho đến sau khi A-đam biết nàng?

Tương tự...Câu hỏi tiếp theo cũng giống như vậy:

58. Nó có phải là—một cây theo nghĩa đen mà Ê-va đã ăn trái không? Nàng thấy rằng nó rất tốt để ăn.

¹⁷⁸ Được rồi, thưa anh, chị em, cho dù đó là ai, chúng ta hãy quay trở lại Sáng thế ký và tìm hiểu điều gì đó ở đây. Chúng ta hãy lật sang Sáng thế ký 3:8, nếu anh chị em muốn. Được rồi, và lắng nghe thật kỹ bây giờ.

¹⁷⁹ Bây giờ tôi sẽ kể câu chuyện. Tất cả đều trong sáng và thánh khiết, không có tội lỗi hay sự ô uế. Bây giờ tôi sẽ lấy...của anh em...câu hỏi đầu tiên này trước tiên. Cây ở trong sự sống...ở giữa vườn, ở giữa cây. Cây là “người nữ.” Bây giờ tôi sẽ chứng minh điều đó cho anh chị em bằng lời Kinh Thánh nếu anh chị em kiên nhẫn một vài phút.

¹⁸⁰ Trước tiên, chúng ta sẽ tìm hiểu xem nàng đã...nàng đã thụ thai trước khi nàng biết A-đam hay không, hay trước...Hãy lắng nghe:

Và lối chiều, và họ nghe tiếng của CHÚA là Đức Chúa Trời đi ngang qua vườn: và A-đam và vợ ẩn mình giữa bụi cây trong vườn để tránh mặt CHÚA là Đức Chúa Trời.

Và CHÚA...đã gọi A-đam, mà phán...Ngươi ở đâu?

Và người thưa rằng, Tôi có nghe tiếng Chúa trong vườn, và tôi sợ, bởi vì tôi lỏa lồ;... (vậy thì, ông đã không biết ngày trước đó; điều gì đó đã xảy ra, điều gì đó đã bày tỏ cho ông rằng ông bị lỏa lồ) nên tôi ẩn mình.

Và Ngài phán hỏi, Ai đã chỉ cho ngươi biết rằng mình đã lỏa lồ? Ngươi đã ăn trái cây,...?

181 Ăn trái cây khiến ông nhận ra mình bị lừa lồ chẳng? Như tôi vẫn thường nói, (đây không phải là trò đùa, tôi không có ý nói đùa) “Nhưng nếu việc ăn táo khiến người nữ nhận ra rằng họ lừa lồ, tốt hơn chúng ta nên ăn những quả táo một lần nữa.” Hiểu không? Đó không phải là bị lừa lồ. Đó không phải là một cây, một quả táo mà họ ăn, đó là tình dục. Hãy xem:

...Có phải người đã ăn trái cây, mà Ta đã truyền lệnh cho người rằng người không nên ăn đó không?

Và người thưa rằng, Người nữ mà Chúa cho tôi, ở với tôi, nàng đã đưa cho tôi...trái cây đó, và tôi đã ăn rồi.

Và CHÚA...phán cùng người nữ rằng, Người đã làm điều chi vậy? Và người nữ thưa rằng, Con rắn đã dành tôi,... (hử?)...Con rắn đã dỗ dành tôi, và tôi đã ăn rồi. (rất lâu trước khi nàng thọ thai, đấy, bởi A-đam)

182 A-đam biết nàng, và nàng thọ thai và sanh ra—và sanh ra A-bên.

183 Nhưng tôi muốn hỏi anh em, chỉ từ quan điểm theo nghĩa đen. Bây giờ để chứng minh cho anh em rằng cô ấy là cây, mỗi người nữ là một cây ăn quả. Bao nhiêu người biết điều đó? Anh chị em không phải là quả của mẹ mình sao? Chắc chắn, là vậy. “Và ở giữa trái, hoặc ở giữa cây, trái mà nàng không chạm vào.”

184 Nếu anh em để ý, chẳng phải Chúa Jê-sus là Cây Sự Sống sao? Chẳng phải Ngài đã hứa trong Thánh Ma-thi-ơ, hay Thánh Giăng, chương thứ 6, “Ta là Bánh Sự Sống đến từ Đức Chúa Trời trên Thiên đàng”?

185 Nếu người nam ăn của người nữ...Và nhìn xem, qua sự sinh ra của...bởi người nữ, tất cả chúng ta đều chết; bởi vì chúng ta là đối tượng của sự chết (phải vậy không?) qua việc sinh nở của người nữ. Qua sự ra đời của người đàn ông, tất cả chúng ta đều sống mãi mãi. Đàn bà là cây của sự chết, đàn ông là cây sự sống; vì người nữ thậm chí không mang sự sống trong mình. Điều đó hoàn toàn đúng. Mầm—mầm sự sống nảy ra từ người nam, một cách chính xác. Đi vào người nữ, và người nữ chẳng là gì ngoài cái lồng ấp; và đứa con không được kết nối, chỉ có dây rốn. Không một vết máu của mẹ có trong đứa con; được sinh ra trong dòng

máu của nàng, nhưng không có một vết máu nào *trong* đĩa trẻ. Hãy đi tìm thấy...hoặc đọc sách y học, hoặc hỏi bác sĩ của bạn, bạn sẽ thấy. Nó không có ở đó, không, thưa quý vị, không hề có một chút nào. Nàng chỉ là quả trứng, chỉ thể thôi. Và sự sống đến từ người nam.

¹⁸⁶ Đó là một hình bóng đẹp để cho thấy rằng thông qua người nữ, qua sự sinh ra tự nhiên, tất cả chúng ta đều phải chết, bởi vì chúng ta đã chết từ đầu; và chỉ nhờ Con Người là Chúa Cứu Thế Jêsus chúng ta mới có thể sống. Và có hai cái cây trong vườn Ê-đen. Anh em không thể thấy điều đó sao?

¹⁸⁷ Và hãy xem! Và trong ngày đó, có một Chê-ru-bim canh giữ cây này. Mà nếu họ từng ném thử Cây Sự Sống đó, họ sẽ sống mãi mãi. Bao nhiêu người biết điều đó? Họ sẽ sống mãi mãi. Và lần đầu tiên họ có thể ném nó...Thiên sứ đã nói, “Chúng ta sẽ canh giữ Nó.” Và họ đặt các Chê-ru-bim ở đó với những thanh gươm chói lòa hướng về phía đông để canh giữ Nó. Ngài đưa Nó về phía Đông, và canh giữ Cây đó bằng những lưỡi gươm chói lòa để họ không thể vào hái Nó (Cây này).

¹⁸⁸ Và khi Chúa Jêsus đến, Ngài phán, “Ta là Bánh Sự Sống, người nào ăn Bánh này sẽ không bao giờ chết.” Đó là Cây của anh chị em.

¹⁸⁹ Đó là người nữ của anh em, đó là tình dục của anh em mang đến sự chết. Thật như chắc chắn rằng có một sự ham muốn tình dục, thì có cái chết do nó để lại. Và chắc chắn như có sự sanh ra thuộc linh, có Sự sống Đời đời do Nó để lại. Sự chết đến qua sự sanh ra của một người nữ, và Sự sống đến qua sự sanh ra của một Người nam. A-men! Thế đấy.

¹⁹⁰ Bây giờ chúng ta hãy quay trở lại Ca-in. Anh em có thể cho tôi biết linh đó và sự hèn hạ đó đến từ đâu không? Nếu Ca-in... hãy nhìn xem, nếu Ca-in là con trai của A-đam, tức là con trai của Đức Chúa Trời, thì điều ác đó đến từ đâu? Điều đầu tiên khi ông được sinh ra, ông đã ghét, ông là kẻ giết người, ông ghen ghét. Và bây giờ hãy lấy bản chất của cha của ông, ngay từ đầu, Lu-xi-phe, và hắn đã bắt đầu...hắn ghen tị với Mi-chen, điều đã bắt đầu toàn bộ rắc rối. Bao nhiêu người biết điều đó? Và Ca-in là bản chất của cha ông, ông ghen tị với em trai mình và giết anh

ta. Tinh khiết đó...bản chất đó không thể xuất phát từ dòng dõi tinh khiết đó. Nó đến...phải xuất phát từ dòng dõi hư hoại này. Và để ý Ca-in, ngay khi ông được sinh ra.

¹⁹¹ Và rồi A-bên được sinh ra sau ông, sau đó bà đã thọ thai bởi A-đam, và ông biết—biết bà và bà đã sinh ra đứa con trai A-bên. Và A-bên là một hình bóng về Đấng Christ; và khi—khi A-bên bị giết, Sét đã thế chỗ của ông; sự chết, sự chôn, và sự sống lại của Đấng Christ, trong hình bóng.

¹⁹² Nhưng, bây giờ, Ca-in đã thờ phượng; tất cả các công việc xác thịt của ông, giống như giáo hội xác thịt ngày nay: họ đi nhà thờ, họ thờ phượng. Ca-in đã thờ phượng; ông không phải là một kẻ vô đạo, ông không phải là một người cộng sản. Ca-in là một tín đồ; ông đã đến với Đức Chúa Trời, ông đã xây dựng một bàn thờ. Ông đã làm mọi sự tin kính mà A-bên đã làm, nhưng ông không có sự mặc khải thuộc linh về ý muốn của Đức Chúa Trời. Phước thay là Danh Chúa! Thế đấy. Anh em thấy Điều đó không? Ông không có sự khải thị thuộc linh, và đó là vấn đề của giáo hội ngày nay. Và Chúa Jêsus đã phán rằng Ngài sẽ xây dựng Hội Thánh của Ngài dựa trên sự khải thị thuộc linh đó. Anh em hiểu Điều đó không? Ồ, chao ôi, mắt anh em có thể mở ra bây giờ. Đấy, sự mặc khải thuộc linh.

¹⁹³ Ca-in đến: ông xây một bàn thờ, ông thờ phượng, ông mang đến của lễ, ông quỳ xuống, ông ngợi khen Đức Chúa Trời, ông đã thờ phượng Đức Chúa Trời, ông đã làm tất cả những gì tin kính mà A-bên đã làm. Và Đức Chúa Trời đã thẳng thừng từ chối ông bởi vì ông không có sự mặc khải thuộc linh!

¹⁹⁴ Hãy đi theo cùng dòng dõi đó của Ca-in: đi thẳng xuống đến hòm giao ước, từ hòm giao ước đi thẳng đến Y-sơ-ra-ên, từ Y-sơ-ra-ên vào ngay Chúa Jêsus, và từ Chúa Jêsus cho đến ngày nay; và xem thử giáo hội xác thịt, chính thống đó, cứng nhắc và nghi thức, mang tính học giả, tôi muốn nói những người mà có lời Kinh Thánh, những người mà biết tất cả giáo lý và thần học, họ có thể giải thích nó, anh bạn, giống như *thế*, nhưng không có sự mặc khải thuộc linh! [Anh Branham búng ngón tay—Bt.] Đúng thế. Đó là giáo lý của Ca-in.

¹⁹⁵ Kinh Thánh nói, “Khốn thay cho họ! bởi vì họ đã đi theo học thuyết của Ca-in, chạy theo lầm lạc của Ba-la-am, và hư mất trong sự phản nghịch của Cô-rê.” Cũng chính Sách này, Giu-đe, ông đã nói, “Họ đã bị định trước cho sự đoán phạt này.” Chắc chắn, là vậy. Hiếu không? Ba-la-am là gì? Ông là một giám mục. Ông là người đứng đầu tất cả nhà thờ. Ông đến đó đứng là chính thống như có thể được. Ông đã dâng...Hãy nhìn ông đứng ở đó với người nổi danh, đứng ở đó với người nổi danh vĩ đại của họ. Và họ không phải là những kẻ ngoại đạo, họ là những người tin.

¹⁹⁶ Chi phái—chi phái Mô-áp đó sinh ra từ con gái của Lót. Lót đã sống...Con gái Lót sống với cha, và thọ thai và sinh ra một đứa con, và đứa con đó...sinh ra chi tộc Mô-áp. Và họ là một giáo phái lớn. Những người tuyệt vời, hào hoa, và họ có những hoàng tử, vua chúa và người nổi tiếng. Họ có những giám mục và hồng y và mọi thứ.

¹⁹⁷ Và ở đây đến một nhóm người thánh quá máu, nhóm khác, Y-sơ-ra-ên; một nhóm nhỏ không giáo phái, liên giáo phái. Và họ đã làm mọi thứ tồi nhất, có thể tưởng tượng được. Nhưng đó là gì, họ có sự mặc khải về thuộc linh, và Đức Chúa Trời ở cùng họ trong Trụ Lửa.

¹⁹⁸ Ồ, tôi—tôi biết họ có những người xác thịt, và người ta nói, “Một đám người không tốt đẹp như vậy, chẳng làm gì khác hơn là đuổi bọn họ đi.” Nhưng họ có sự mặc khải thuộc linh, và họ có Tầng Đá bị đập, họ có một con rắn bằng đồng, họ có Trụ Lửa đi cùng họ. Halêlugia! Tôi biết anh em—anh em nghĩ rằng tôi thích thú, nhưng tôi thì không. Tôi chỉ cảm thấy tốt.

¹⁹⁹ Để ý! Khi tôi nghĩ, “Cũng chính Đức Chúa Trời đó, ngày nay, đang sống với chúng ta.” Đó vẫn là sự mặc khải thuộc linh của Lời. Chắc chắn, là vậy. Nó đúng Đời đời. Phước thay là Danh của Chúa! Vâng, thưa quý vị.

²⁰⁰ Ở đây đã ông đứng lên ở đó, người chính thống; họ gồm những người Báp-tít và Trưởng Lão đứng lên trên đôi, và đưa giám mục của họ ra đó. Và họ cũng thật tin kính như nhau, và cùng một loại tôn giáo, họ thờ phượng cùng một Đức Chúa Trời. Họ nói, “Hãy nhìn xuống xem đồng rác đó. Ồ, họ thậm chí không

có giáo phái. Họ chẳng là gì ngoài một đám thánh quá máu lãn lộn, kêu la.”

²⁰¹ Đúng thế không? Chính xác, họ đã vậy. Nếu anh em không tin họ là những thánh quá máu, hãy quay trở lại Sáng thế ký và tìm thấy khi họ vượt qua. Và một phép lạ đã được thực hiện, và Mi-ri-am nắm lấy một trống cơm và đi xuống bờ sông, đập nó; nhảy múa trong Thánh Linh, và Môi-se hát trong Thánh Linh. Nếu đó không phải là một đám của những gì mà chúng ta gọi là...những thánh quá máu, thì tôi không biết là gì; vừa hát vừa nhảy và ca ngợi. Và mọi lúc các dân tộc ghét họ, nhưng Đức Chúa Trời ở cùng họ. Họ đã có được sự mặc khải thuộc linh, đang đi theo Trụ Lửa đó.

²⁰² Và Mô-áp nói, “Bây giờ, hãy nhìn đây. Chúng tôi sẽ gọi tất cả các hồng y và tất cả các giám mục, và tất cả những người trưởng lão, và đưa họ ra đây. Chúng tôi sẽ làm điều gì đó vì chúng tôi là một dân tộc tin kính. Chúng tôi sẽ không để cho sự tuyên truyền đó bị trộn lẫn vào giáo phái tốt đẹp của chúng tôi.”

²⁰³ Và vì vậy họ đã đưa chúng ra đó. Và họ đã dựng lên mười hai bàn thờ; đó chính xác là những gì Y-sơ-ra-ên có, mười hai bàn thờ. Họ đặt mười hai của lễ trên đó, những con bò đực; chính xác những gì Y-sơ-ra-ên có, những gì Đức Chúa Trời yêu cầu. Họ đặt mười hai con chiên trên đó, tượng trưng cho sự đến của Đức Chúa Jêsus Christ; mười hai con chiên ở cả hai nơi.

²⁰⁴ Tất cả những người danh tiếng, các giám mục và tất cả, đứng xung quanh. Họ đốt của lễ. Họ cầu nguyện, họ giơ tay lên trước mặt Đức Giê-hô-va và nói, “Hỡi Đức Giê-hô-va, xin nghe chúng tôi!” Họ đang cố gắng làm gì? Và Ba-la-am của họ đi ra như thế, và Thánh Linh ngự xuống trên người. Chắc chắn (nhưng ông là một người xác thịt).

²⁰⁵ Thánh Linh có thể giáng xuống trên một kẻ giả hình, Kinh Thánh nói. Anh em đã nghe tôi dạy điều đó, lúc này. “Mưa xuống trên người công bình và người gian ác.” Nhưng nó phải so sánh với Lời, đó là nơi anh em hiểu được nó.

²⁰⁶ Rồi khi ông làm vậy, và...khi Thánh Linh, mặc dầu, đã nói với ông về Lễ thật, ông đã cố nguyện rửa Y-sơ-ra-ên, và ông đã chúc phước cho Y-sơ-ra-ên.

207 Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời chỉ tôn trọng một giáo hội tốt, và một giám mục tốt, và một mục sư tuyệt vời, một nhóm người uyên bác, thì Ngài có bốn phạm phải chấp nhận của lễ đó, vì về cơ bản ông cũng đúng như Y-sơ-ra-ên đã đúng; nhưng ông không có sự mặc khải thuộc linh về Lời và ý muốn của Đức Chúa Trời. Thế đấy, đó là sự khác biệt của ngày hôm nay.

208 Hãy nhìn xem Chúa Jêsus. Họ nói, “Hãy tránh gã đó. Chúng ta biết anh ta là người Sa-ma-ri. Anh ta điên rồ. Anh sẽ dạy chúng tôi à? Ồ, anh đã được sinh ra trong tội tà dâm. Anh không là gì khác ngoài một đứa con ngoài giá thú. Cha của anh là ai? Nói Đức Chúa Trời là cha của anh à, anh phạm thượng! Ồ, anh muốn nói với chúng tôi à? Chúng tôi là những thầy giảng, chúng tôi là giám mục; qua cụ cố-cố-cố-cố-cố-cố-cố-cố của chúng tôi là những thầy giảng và giám mục. Chúng tôi được sinh ra và lớn lên trong giáo hội. Chúng tôi đã trải qua những trường cao nhất trong số các thần học viện. Chúng tôi biết từng chữ của Lời. Và anh cố gắng dạy chúng tôi à? Anh đã từng đi học ở đâu? Anh có được kiến thức này ở đâu?”

209 Ngài phán, “Các ngươi thuộc về...cha của các ngươi là ma quỷ,” Chúa Jêsus phán.

210 Họ không có những dấu kỳ phép lạ ở giữa họ. Họ không có sự chữa lành Thiêng liêng và những việc khác ở giữa họ. Họ không có những phước lành ở giữa họ. Nhưng Chúa Jêsus hoàn toàn là một sự mặc khải thuộc linh về các lời Kinh Thánh.

211 Họ nói, “Ồ, có lời chép *như vậy-như vậy*.”

212 Và Chúa Jêsus phán, “Vâng, và cũng có lời chép rằng.” Nhưng Đức Chúa Trời đã chứng thực cho con người của Ngài bằng các dấu hiệu của Ngài.

213 Phi-e-rơ cũng nói như vậy, trong Công vụ 2, ông nói, “Hỡi các ngươi là người Y-sơ-ra-ên; Đức Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, tức là Người mà Đức Chúa Trời đã chứng tỏ giữa các ngươi, với những sự lạ và dấu lạ mà Đức Chúa Trời đã làm bởi Ngài ở giữa các ngươi, như chính các ngươi đều biết.” (thế đấy) “Ngài đã bị nộp... bởi trước-...bởi Hội đồng Tòa công luận lớn ở trên đó. Nhưng bởi sự biết trước của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời định trước cho Ngài phải chết về cái chết này. Các ngươi đã nộp Ngài bằng

những bàn tay độc ác và xấu xa. Các người đã đóng đinh Hoàng Tử Sự Sống, Đấng mà Đức Chúa Trời đã khiến sống lại. Và chúng ta là những nhân chứng về điều đó.”

214 Chà, đúng là một thầy giảng! Không...ông thậm chí không thể ký tên của chính mình, nhưng ông đã biết Đức Chúa Trời. Họ nói rằng họ “chú ý đến ông vì ông đã ở với Chúa Jêsus.” Chắc chắn, đó là một sự mặc khải thuộc linh. Ồ, chao ôi. Vậy thì, thế đấy.

215 Ca-in chỉ ở trong hàng ngũ đó, giáo hội xác thịt đó ngày nay cũng thuộc hàng ngũ đó. Hội thánh Thuộc linh vẫn có Trụ Lửa, vẫn có những dấu hiệu, những phép lạ, vẫn có cùng một Đấng Christ; đã chứng thực cho tất cả các con đường từ con chiên sắp chết, và trong vườn Ê-đen, cho đến sự Tái lâm của Chiên Con. Hoàn toàn, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

216 Và dòng dõi của Ca-in, tin kính và tinh tế và học thức uyên thâm, cũng giống nhau; giống nhau, mỗi ngày đều giống nhau. Những kẻ chỉ trích và bắt bớ, như Ca-in đã từng làm với A-bên, ngày nay họ cũng vậy, đã và sẽ luôn như vậy; xác thịt, những người không tin. Đúng thế.

217 Bây giờ Sáng thế ký 3:8, và tôi cũng lấy câu 20 ở đây, tôi đã xem cách đây một lát:

Và A-đam đã gọi... Và A-đam đã gọi vợ mình...Ê-va; bởi vì nàng là mẹ của cả chúng sinh. (đấy, đó là sau khi sự dục dối này đã xảy ra rồi)

218 Ca-in là...“Nào đợi đã!” Anh em nói, “Làm sao có thể một con rắn, một con rắn?”

219 Nhưng, thưa anh em, hãy xem ở đây, Kinh Thánh không nói rằng nó là một con rắn; Kinh Thánh cho biết, “Nó là giống quỷ quyệt hơn hết trong tất cả các con thú ngoài đồng.” Nó đã không phải là một loài bò sát, nó từng là một con thú. Nó là một... Và ở đó...

220 Và hãy để tôi chỉ đưa cho anh em điều này như một dấu hiệu nhỏ giữa chúng ta, nếu anh em muốn. Đó là nơi mà tất cả khoa học đã nhầm lẫn rất nhiều. Thứ gần nhất mà họ có thể tìm thấy

ở con người, là một con tinh tinh. Bao nhiêu người biết điều đó? Nhưng có điều gì đó ở giữa đó. Họ không thể làm cho xương của tinh tinh khớp với xương của con người, nhưng đó là thứ gần gũi nhất. Họ có thể liên hệ từ một ấu trùng ếch. Họ có thể thấy mối liên hệ từ một con nòng nọc. Họ có thể thấy nó liên hệ với động vật và mọi loài động vật. Họ có thể thấy mối liên hệ với một con gấu. Anh em lấy một con gấu và lột da nó ra, nó giống như một người nữ nhỏ bé. Chỉ là tương tự thôi. Đưa nó trở lại và tất cả mọi thứ, dựng đứng chúng ở đó, và đi lên kéo người phụ nữ như...đặt người nữ như vậy. Nó cũng giống như một—như một—như một con gấu. Bàn chân đưa ra phía trước giống như vậy, và bàn tay đưa ra như thế này, giống như con người vậy. Nhưng một tinh tinh tiến gần hơn thế. Gần như là vậy, nhưng họ không thể tìm thấy điều đó.

²²¹ Đây là một bí mật nhỏ, nếu anh em muốn biết điều đó. Anh em biết nó ở đâu không? Nó được giấu với họ. Họ có thể đào tất cả xương mà họ muốn. Họ có thể đào...Các nhà điêu khắc có thể đào lên, và khoa học, và các nhà nghiên cứu niên đại có thể đo các khoảng thời gian bằng phép đo nguyên tử, nhưng họ sẽ không bao giờ hiểu được điều đó. Vì đó là con rắn mà gần gũi với con người hơn bất cứ thứ gì khác trên trái đất, và Đức Chúa Trời đã nguyện rửa nó và để nó bò bằng bụng của nó, và nó đã hoàn toàn biến thành một loài bò sát không có sự giống nhau nào với con người. Bây giờ hãy vô đầu anh em, và hãy để các nhà khoa học, và để họ giải quyết vấn đề đó một lúc.

²²² Nhưng Kinh Thánh tuyên bố rằng, “Nó là loài quỷ quỷ nhất trong tất cả các con thú ngoài đồng.” Đúng thế. Nó là sự kết nối đó đứng giữa người và khỉ, và Đức Chúa Trời đã nguyện rửa nó và để nó bò bằng bụng của mình vì—điều mà nó đã làm. Nó đã dụ dỗ người nữ này, và nàng đã sinh ra đứa con trai đầu lòng của mình là Ca-in, theo bản chất được hà hơi của chính con rắn, ma quỷ, mà đã ở trong con rắn, mà đã làm điều đó.

²²³ Và rồi nàng thọ thai và sinh ra, nàng thọ thai lần nữa sau khi nàng bị lừa dối. Bây giờ hãy xem, nàng đã lừa dối, nàng gần như...Ồ, nàng đã làm sai. Nhưng nàng, theo nghĩa đen, đã hợp pháp khi được thọ thai bởi chồng mình, vì điều đó có thể xảy ra

nhiều, nhiều lần sau đó, nhiều tháng và nhiều ngày sau đó; anh em không thể nói điều đó, chúng ta không biết, nhưng nòng đã sinh ra từ A-đam.

²²⁴ Và thậm chí có người đã có câu hỏi, “Ồ, đứa con...người nói rằng nòng sẽ...Khi Ca-in được sinh ra, nòng đã nói rằng nòng ‘có một đứa con trai nhờ Chúa.’” Tất nhiên, chắc chắn vậy. Đó là quy luật của tự nhiên. Đó chính xác là cách anh em có ngày nay. Khi anh em được sinh ra, Đức Chúa Trời hoàn toàn không xuống và tạo ra anh em. Anh em là con của cha và mẹ mình. Và anh em sẽ là một...sẽ có một...con cái của anh em sẽ là hậu tự của anh em. Đó là sự tái sinh sản mọi lúc, ngay từ đầu, giống như hạt giống cây và những thứ tương tự; nhưng trở lại với ban đầu. Tôi hy vọng điều đó giải thích nó.

²²⁵ Chúng ta còn bao nhiêu thời gian? Không còn nữa. Hãy lắng nghe điều có ích này cho lần tiếp theo...mà chúng ta đang đến Chúa nhật: “Bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều được báp têm vào trong một Thân thể...” (Chúng ta muốn biết điều đó.) “...Đấng Christ.” Vào lúc đó...Bây giờ, tôi nghĩ rằng tôi tìm được một số lời Kinh Thánh, những câu Kinh Thánh có ích về điều đó [Anh Branham trả lời điều này trong Phần II, câu hỏi 60—Bt.].

²²⁶ Đây là một câu hỏi hay, giống như...Anh em có thể chịu đựng tôi thêm một hoặc hai phút nữa, để trả lời câu này không? Nó có thể tự trả lời.

59. Khi—khi anh nói “kẻ ác sẽ không bị thiêu đốt Đời đời,”... (Ồ, bây giờ tôi đã đặt Chứng Nhân Giê-hô-va vào tình thế tồi tệ, phải không?) ...Khi anh nói kẻ ác sẽ không cháy Đời đời, anh có ý nói là trong địa ngục hay trong hồ lửa? Tôi biết điều đó nói trong sách Khải Huyền (đó là chương thứ 20) rằng địa ngục sẽ bị ném vào hồ lửa. Nếu họ không cháy Đời đời, thì điều gì sẽ xảy ra với họ?

²²⁷ Như tôi vừa mới nói qua, thưa anh hay chị em, dù là ai đi nữa; họ trở nên biến mất, không còn nữa. Họ đã có một khởi đầu, và ở đó họ kết thúc; họ không còn gì nữa. Làm thế nào... họ sẽ cháy trong bao lâu, đó thật là điều khó nói. Nhưng, nhìn kìa, ở đó...

228 Nếu anh em có thể hiểu được điều này trong trí mình, đấy, nó rất đơn giản. Chỉ có một loại Sự sống Đòi đòi, và điều đó đến qua Chính Đức Chúa Trời. Và chỉ một mình Đức Chúa Trời là Sự Sống Đòi Đòi. Nếu anh em chỉ lấy trong tự điển ở đây, hãy tra cứu từ ngữ *Zoe* trong tiếng Hy Lạp. *Zoe* là “Sự sống Đòi đòi.” *Sự sống Đòi đòi* là “Đức Chúa Trời.” Và Chúa Jêsus phán, “Ta ban cho họ Sự sống Đòi đòi.” Và nếu anh em nhìn vào quyển từ điển ở đây, nó nói, “*Zoe*.” Đó là Sự sống Đòi đòi duy nhất có ở đó. Không có nơi nào trong Kinh Thánh ở đó Nó nói rằng sẽ có một địa ngục Đòi đòi, nó nói họ sẽ cháy “mãi mãi và mãi mãi.”

229 Bây giờ, để hiểu được từ *mãi mãi*, hãy nhìn vào, *aeon*. Anh em có nhận thấy ở đây, trong Kinh Thánh không? Bao nhiêu người từng nghe nó nói, “Và aeons và ae-...”? Bao nhiêu người biết rằng *aeon* là “một khoảng thời gian”? Ồ, chắc chắn, bất cứ ai cũng biết rằng *aeon* là “một khoảng thời gian.”

230 “Và chúng sẽ cháy trong những *aeon*,” đó là những khoảng thời gian. “Bị ném vào hồ lửa, và sẽ cháy trong những *aeon*.” *Aeons* có nghĩa là “những khoảng thời gian.” Họ có thể cháy hàng trăm triệu năm trong sự trừng phạt nhưng, cuối cùng, họ phải kết thúc; bị biến mất, hoàn toàn. Đấy, bởi vì mọi thứ không hoàn hảo đều là sự làm hư hỏng từ sự Hoàn hảo; và nó đã có một khởi đầu, vì vậy nó phải có một kết thúc.

231 Nhưng chúng ta tin vào Chúa Jêsus Christ thì có *Zoe*, “Sự sống của Chính Đức Chúa Trời” trong chúng ta, và có Sự sống Đòi đòi. Không có sự sống mãi mãi, tội nhân có sự sống mãi mãi, nhưng chúng ta có “Sự sống Đòi đòi.”

232 Anh Cox, cách đây không lâu, đang đặt chân trên đường băng của tôi trước khi chúng tôi đặt...sau khi chúng tôi đặt những tảng đá ở đó, và anh ấy nhặt một vật hóa thạch nhỏ, cũ, và anh ấy nói, “Anh Branham, nó bao nhiêu tuổi?”

233 “Ồ,” tôi nói, “theo niên đại, anh có thể nói nó đã mười nghìn năm tuổi. Một loại thủy quái xưa, nhỏ bé nào đó từng sống một thời, một loài động vật biển nhỏ, có thể đã sống lại trong những thời đại đã qua.”

234 Anh ấy nói, “Cứ nghĩ cuộc sống của con người ngắn ngủi làm sao đối với sự sống đó.”

235 Tôi nói, “Ồ, nhưng, anh ơi, điều đó có kết thúc, nhưng Sự sống mà chúng ta có trong Đấng Christ không có kết thúc. Điều đó có thể sống hai hoặc ba *mãi mãi*, nhưng nó sẽ không bao giờ có Sự sống Đời đời, bởi vì Sự sống Đời đời đến từ một mình Đức Chúa Trời.”

236 Đời đời, “Kẻ nào nghe Lời Ta và tin vào Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống Đời đời và sẽ KHÔNG BAO GIỜ đến sự phán xét nhưng vượt qua sự chết mà đến với Sự sống.” Thế đấy, anh em có được Sự sống đời đời bởi là một người tin. Người không tin có sự sống mãi mãi. Một Đời đời...một người tin có Sự sống Đời đời, và không thể bị hư mất bởi vì Đó là Đời đời.

237 Nhưng một người tin, người đó sẽ đi...Người không tin sẽ đi khắp thế gian, người đó sẽ gặp nhiều đau khổ, tai ương; điều mà người ấy gọi là có một khoảng thời gian tuyệt vời, “sự vui nhộn, có một khoảng thời gian tuyệt vời.” Phụ nữ, rượu, và thời gian tuyệt vời, người ấy nghĩ rằng mình đang tiếp tục. Anh ta sẽ chết, anh ta sẽ đi vào một hồ lửa và diêm sinh thiêu đốt, nơi mà sự cháy sẽ diễn ra mãi mãi và mãi mãi, và có thể trong một trăm triệu năm linh hồn của anh ta có thể bị dày vò trong một hồ lửa và diêm sinh.

238 Tôi...Anh em nói, “Nó sẽ giống như diêm sinh thông thường à?” Tôi tin rằng nó sẽ tồi tệ hơn một triệu lần. Tôi tin rằng anh em không thể mô tả nó bằng lửa, bằng một ngọn lửa thật theo nghĩa đen. Lý do duy nhất nó được trình bày “bằng lửa,” rằng lửa là thứ thiêu hủy nhiều nhất mà chúng ta có. Nó phá hủy hoàn toàn và hủy diệt mọi thứ, lửa làm điều đó.Ồ, thế thì, nó sẽ ở trong đó, nhưng anh em sẽ có một linh hồn mà sẽ phải bị trừng phạt qua một hình thức nào đó...

239 Bây giờ, anh em phải xem từ ngữ *lửa*, bởi vì Đức Thánh Linh được dùng là “Đức Thánh Linh và lửa”; vì lửa của Đức Thánh Linh thiêu rụi tội lỗi, đấy, và làm cho sạch sẽ.

240 Nhưng ngọn lửa *này*, nó đến từ địa ngục, nó được nói là “hồ lửa.” Và cho dù đó là gì, đó là một hình phạt với sự dày vò. Người nhà giàu ngược mắt lên, đang ở trong địa ngục, và nói, “Hãy sai cho La-xa-rơ lấy một ít nước trên ngón tay, để nhỏ lên môi tôi, vì lửa này đang hành hạ tôi.” Đừng nghĩ rằng không có địa ngục

đang cháy, và có một địa ngục đúng như vậy, có đấy. Nếu có một con quỷ thật, thì đó là một địa ngục thật.

²⁴¹ Nhưng anh em thấy đấy, mọi thứ mà đã bị làm cho hư hoại đều có một kết cục cho nó, bởi vì cuối cùng nó cũng phải trở lại với sự trong sạch và thánh khiết đó của Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời là Đời đời; và nếu chúng ta có Sự sống Đời đời, thì Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, và chúng ta không thể chết hơn là Đức Chúa Trời có thể chết. Thế đấy.

²⁴² Bây giờ, văn bản thực sự giải thích chính Nó, hãy xem và làm cho nó đúng. Bây giờ, chúng ta hãy xem, tôi đã có một...Tôi không biết liệu...Vâng:

“Điều gì sẽ—điều gì sẽ xảy ra với họ?”

²⁴³ Họ biến mất, không còn lại gì với họ: linh hồn biến mất, tâm linh biến mất, sự sống biến mất, thân thể biến mất, suy nghĩ biến mất, ký ức biến mất.

²⁴⁴ Và sẽ không còn những ý nghĩ về ngay cả điều ác, hoặc điều đã từng, từng xảy ra, trong miền Vinh hiển. Đúng vậy, tất cả sẽ là...Anh em có thể tưởng tượng, rằng ở đây sẽ có những người ở trên đây trong phần này...?

²⁴⁵ Chẳng phải Kinh Thánh nói, “Ngay cả ý nghĩ của kẻ ác cũng sẽ bị hư mất”? Chính những suy nghĩ về nó sẽ bị hư mất.

²⁴⁶ Đây sẽ là một người ở trên *đây*, đây là Đức Chúa Trời Đấng Thánh Vĩ Đại ở *đây*, và biết rằng ngay bên ngoài là một cái hố với những linh hồn đang cháy trong đó không? Ồ, đó không thể là Thiên đàng. Chính những ý tưởng, chính ký ức, mọi thứ bị làm cho hư hoại, mọi ý nghĩ xấu xa, mọi thứ sẽ bị diệt vong, và mọi thứ xấu xa trong đó. Và chúng ta sẽ không là gì khác ngoài sự thuần khiết, với *Zoe*, Sự sống của Đức Chúa Trời; đến Đời đời, và cho các thời đại kế tiếp, tiếp tục, và tiếp tục, và tiếp tục, và tiếp tục; Nó sẽ không bao giờ kết thúc, là Đời đời!

²⁴⁷ “Họ đi vào hình phạt *đời đời*, nhưng người công bình được vào Sự sống *Đời đời*.” Anh em hiểu được điều đó không? Hình phạt *Đời đời*, Sự sống *Đời đời*, thật khác biệt!

248 Bây giờ, hãy xem, nó không...Bây giờ, tôi biết, đối với anh em, những con trẻ yêu dấu của tôi, tôi—tôi không có ý cố gắng thể hiện mình là một người biết mọi sự. Nếu tôi làm điều đó,...

249 Bây giờ, tôi có thêm ba hoặc bốn câu hỏi hay nữa. Tôi sẽ trả lời chúng vào sáng Chúa nhật, ý Chúa.

250 Bây giờ, hãy nhìn xem. Đấy, những điều này dấy lên những câu hỏi. Tôi là một thầy giảng già. Tôi—tôi—tôi—tôi đã có hai mươi sáu năm trong chức vụ. Và tôi—tôi rất biết ơn về điều này, mà tôi có thể nói điều này, của tôi...Tôi chưa bao giờ cố gắng trình bày bất cứ điều gì trong đời mà không được khai thị trước tiên. Và tôi rất biết ơn rằng Thiên sứ của Chúa...Mà tôi không được học hành, không có khả năng. Và Thiên sứ này giảng xuống, và đã được Đức Chúa Trời sai đến giúp đỡ. Và Ngài chưa bao giờ nói với tôi một điều nào ngoài những gì hoàn toàn khớp từ Sáng thế ký đến Khải huyền với điều đó, đến mức mà cho đến...Tôi đã viết ra rất nhanh khi Ngài phán “Và người—và người sẽ nhận được một sự ban cho về sự chữa lành Thiêng liêng.” Và tôi đã viết nó xuống đúng như Ngài đã phán điều đó.

251 Và khoảng ba năm sau, người quản lý nhắc tôi—tôi chú ý đến điều đó, nói, “Anh Branham, anh có để ý điều đó không? Điều đó thật hoàn hảo cho đến nỗi Ngài nói với anh ‘một sự ban cho.’”

252 Đấy, chưa bao giờ nói “sự ban cho.” Và mọi—mọi thứ trong Kinh Thánh...mọi món quà đều là “sự ban cho” ngoài sự chữa lành thiêng liêng, và đó là “một sự ban cho.” Đó là “những sự ban cho về sự chữa lành.” Anh em có thể có tất cả các loại sự ban cho về sự chữa lành, những cách khác nhau. Nhưng, mọi thứ khác đều là “sự ban cho”: “sự ban cho” về nói tiên tri, “sự” ban cho của *điều này*. Nhưng sự chữa lành thiêng liêng ở số nhiều: “những sự ban cho.” Và tôi chưa bao giờ để ý điều đó, rằng Đức Thánh Linh thật là hoàn hảo. Ô, phước hạnh thay là Chúa!

253 Anh em có hiểu rằng cùng một Đức Thánh Linh đã viết Kinh Thánh đó, bởi hàng trăm người, cách nhau hàng trăm năm...và không một lời nào trong chúng mà mâu thuẫn với nhau, mỗi lời trong chúng đều hoàn chỉnh; và người này thậm chí chưa bao giờ nghe nói về người kia.

²⁵⁴ Và Phao-lô đi xuống, và ở dưới xứ Ả Rập, và thậm chí không hề đến thăm Giê-ru-sa-lem trong mười bốn năm, đã không đi đến Giê-ru-sa-lem và xuống...đi từ...không hề đến Giê-ru-sa-lem. Nhưng xuống Ả Rập, và bắt đầu rao giảng, thậm chí không hề gặp Phi-e-rơ và những người còn lại trong mười bốn năm. Và khi họ đến với nhau, họ rao giảng cùng một điều: phép báp têm bằng nước nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, và sự chữa lành Thiêng liêng, và quyền năng của Đức Chúa Trời.

Ồ!

Tôi thật vui đến nỗi có thể nói tôi là một trong họ.

Một người trong họ, một người trong họ,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một người trong họ; (Halêlugia!)

Một người trong họ, tôi là một người trong họ,
Thật rất vui rằng tôi có thể nói tôi là một trong họ.

Có những người hầu như ở khắp mọi nơi,
Tấm lòng của họ bùng cháy,
Bằng Lửa đã giáng xuống vào Lễ Ngũ Tuần,
Đã thanh tẩy và làm cho họ sạch;
Ồ, giờ đây Nó đang cháy trong lòng tôi,
Ồ, vinh hiển thay Danh Ngài!
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một người trong họ.

Họ nhóm lại trong một phòng cao,
Hết thấy đều như Danh Ngài cầu nguyện,
Họ đã chịu phép báp têm bằng Đức Thánh Linh,
Rồi quyền năng hầu việc đã đến;
Bây giờ những gì Ngài đã làm cho họ ngày đó
Ngài cũng sẽ làm cho bạn như vậy,
Và tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một người trong họ.

Một người trong họ, một người trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ; (Halêlugia!)
 Một người trong họ, một người trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ.

255 Hãy lắng nghe, tôi có một thông điệp nhỏ này dành cho anh em:

Hãy đến, anh em ơi, tìm kiếm ơn phước này
 Sẽ thanh tẩy lòng anh em khỏi tội,
 Những tiếng chuông vui mừng sẽ vang lên
 Và sẽ giữ linh hồn anh em bùng cháy;
 Ồ, nó đang cháy trong lòng tôi bây giờ,
 Ồ, vinh hiển thay Danh Ngài,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ.

256 Anh em không vui vì mình là một trong họ sao? Đó là gì? Đó là Thánh Linh bày tỏ. Đó là sự mặc khải của Đức Chúa Trời, “Trên đá này.” Tôi không quan tâm nếu một tổng giám mục...

257 Vị linh mục Công giáo đã ngồi, cách đây không lâu, trong nhà tôi. Và ông ấy nói, “Ông Branham, tôi đến để hỏi ông một câu.”

Tôi nói, “Được rồi, thưa ông.”

258 Nói, “Tôi có một lá thư từ giám mục đây, gửi cho ông.”

Tôi nói, “Được, thưa ông.”

259 Ông ấy nói, “Những lời tuyên bố mà ông đưa ra, ông sẽ giơ tay lên và long trọng thề rằng ông sẽ nói sự thật chứ?”

260 Tôi nói, “Tôi sẽ không.” Tôi nói, “Kinh Thánh nói, ‘Chớ có thề, chớ chỉ trời hay đất mà thề (vì đó là bệ chân của Ngài). Phải thì nói phải và không thì nói không.’ Nếu giám mục muốn nghe những gì tôi phải nói, ông ấy sẽ nhận lấy lời tôi vì điều đó. Nếu ông ấy không làm vậy, tôi không thề.”

261 Vị linh mục trẻ này ở trên nhà thờ Thánh Tâm, ông ấy nói, “Ông đã làm báp-tem cho Pauline Frazier vào một ngày nào đó—*nào đó* phải không?”

262 Tôi nói, “Tôi đã làm, thưa ông, ở dưới Sông Ohio.”

263 Nó, “Ông đã làm báp têm cho cô ấy như thế nào?”

264 Tôi nói, “Tôi đã làm báp têm cho cô ấy bằng cách chìm cô ấy xuống dưới nước trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ.”

265 Ông ấy ghi điều đó xuống. Nói, “Ông biết đấy, giáo hội Công giáo đã từng làm lễ rửa tội như thế.”

Tôi nói, “Khi nào?”

Ông ấy nói, “Trong thời kỳ đầu.”

Tôi nói, “Thời kỳ đầu nào?”

Ông ấy nói, “À, lúc ban đầu.”

Tôi nói, “Ban đầu nào?”

Ông ấy nói, “Trong Kinh Thánh.”

Tôi nói, “Ông muốn nói là ban đầu...trong—trong các môn đồ à?”

Ông ấy nói, “Chắc chắn vậy.”

Tôi nói, “Ông có gọi là những người Công giáo, hay là, người—người...? Ông nói môn đồ là những người Công giáo à?”

Ông ấy nói, “Chắc chắn rồi, thế đấy.”

Tôi nói, “Tôi nghĩ giáo hội Công giáo đã không thay đổi?”

Ông ấy nói, “Không.”

266 Tôi nói, “Thế thì tại sao Phi-e-rơ nói, ‘Hãy hối cải, và chịu báp-têm trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ’? Còn ông nói đó là...rằng ông ấy là giáo hoàng?”

267 “Vâng.”

268 “Thế thì tại sao các ông làm phép báp-têm trong danh của ‘Đức Cha, Đức Con và Đức Thánh Linh’? Và người đã chìm mình, còn các ông lại rảy nước. Vậy thì điều gì đã xảy ra?”

269 Ông ấy nói, “Nhưng, ông thấy đấy,” nói, “giáo hội Công giáo có quyền làm bất cứ điều gì họ muốn làm.” Hừ.

270 Tôi nói, “Và ông gọi các môn đồ là tín đồ Công giáo à?”

271 Ông ấy nói, “Vâng.”

272 Tôi nói, “Thưa ông, tôi đã đọc Josephus, tôi đã đọc *Sách về Những Người Tử Vì Đạo của Foxe*, tôi đã đọc *Những Thời Đại Đầu*

Tiên của Pemberman, tôi đã đọc *Hai Babylon* của Hislop, những lịch sử cổ xưa nhất trên thế giới, hãy chỉ cho tôi trong đó nơi mà giáo hội Công giáo đã từng được tấn phong hoặc đã từng trở thành một tổ chức...sáu trăm năm sau cái chết của vị sứ đồ cuối cùng.”

“Ồ,” ông ấy nói, “chúng tôi tin những gì giáo hội nói.”

Tôi nói, “Tôi tin những gì Kinh Thánh nói.” Hiểu không?

“Ồ,” ông ấy nói, “Đức Chúa Trời ở trong hội thánh của Ngài.”

273 Tôi nói, “Đức Chúa Trời ở trong Lời của Ngài.” Và tôi nói, “Nếu...” Ông ấy nói...Tôi nói, “Kinh Thánh không nói Đức Chúa Trời ở trong hội thánh của Ngài, nhưng Kinh Thánh nói Đức Chúa Trời ở trong Lời của Ngài. ‘Ban đầu đã có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời; và ở giữa chúng ta.’” Đúng vậy. Tôi nói, “Đức Chúa Trời ở trong Lời của Ngài.”

274 Ông ấy cứ đi ra ngoài và nói điều đó. Ông ấy nói, “Chà, chúng ta không thể tranh cãi,” nói, “bởi vì ông tin vào Kinh Thánh, tôi tin vào giáo hội.”

275 Tôi nói, “Tôi tin rằng Kinh Thánh là Lời được soi dẫn của Đức Chúa Trời và không có một mâu thuẫn nào trong Đó. Và Đó là Lời của Đức Chúa Trời, kế hoạch Đòi đòi của Ngài dành cho toàn bộ các thời đại sau này. Ngài phán, ‘Trời đất sẽ qua đi nhưng Lời Ta sẽ không qua đi.’ Đúng vậy. Tôi tin Lời.”

276 Ông ấy đi ra với Bà Frazier. Ông nói, “Bà Frazier, bà sẽ ký vào một tờ giấy ở đây đồng ý rằng cô gái của bà có thể là thành viên của giáo hội Công giáo chứ?”

277 Bà ấy nói, “Tôi thà đi cùng nó đến mộ.”

278 Nói, “Thật xấu hổ cho bà.” Nói, “Bà phải biết ơn vì cô gái đó đã bước ra khỏi điều vô lý đó, mà vào giáo hội Công giáo.”

279 Nói, “Nếu như cô gái đó đến nhà thờ của tôi, ông sẽ nói gì về điều đó?”

280 “Ồ,” ông nói, “điều đó thì khác.”

281 Nói, “Không, không phải.” Ông ấy biết mình đã ở một nơi nào đó khi bỏ lại người phụ nữ nhỏ bé ngoài đó. Ông ấy biết mình đã

ở đâu đó. Bà ấy nói, “Bây giờ, cánh cửa giống như vậy đang mở để ông bước vào.”

282 Đấy, đó là cách để làm điều đó. Đừng để bị ngáng chân, anh em không phải bị ngáng chân. Nếu Chúa dành cho anh em, ai có thể chống lại anh em? Đúng! Vấn đề của nó là ngày nay, anh em đã có một xương chạc thay vì một xương sống. Hãy đứng về phía Đức Chúa Trời và những gì đúng!

283 Cũng chính Đức Thánh Linh đó đã giáng xuống trên các sứ đồ và qua các thời đại, vẫn còn ở trong Hội Thánh của Ngài ngày nay, tức là những người mà Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài cho họ. “Không phải người nào muốn, hay hôn ba mà được, bèn là Đức Chúa Trời tỏ lòng thương xót.” Chính là Đức Chúa Trời, bởi sự lựa chọn của Ngài, mang dân sự đến và mở mắt cho họ. Anh em có thể không bao giờ nhìn thấy Nó, anh em bị mù, và không bao giờ có thể nhìn thấy trừ khi Đức Chúa Trời mở ra sự hiểu biết của anh em. Kinh Thánh nói rằng anh em bị mù và anh em không thể nhìn thấy. Anh em không cần phải cố gắng. Với tất cả sự giáo dục, học bổng anh em có thể nhận được, anh em chỉ liên tục trở nên mù hơn.

284 Bây giờ, anh em Hội Thánh của Đấng Christ ở đây, anh em “nói ở nơi Kinh Thánh nói, và im lặng ở nơi nó im lặng,” còn một số Điều này thì sao? Anh em đang im lặng một cách đáng sợ về Điều đó. Đúng.

285 Đấy, cần phải có Lễ thật thuộc linh được bày tỏ. Rồi Đức Chúa Trời giáng xuống và bày tỏ chính Ngài và chứng minh Đó là Lễ thật. A-men! Anh em yêu Ngài không? Tôi cũng vậy. A-men.

286 Được rồi, tất cả anh em Giám Lý có muốn bắt tay với những người Báp-tít bây giờ không? Anh em Trưởng Lão?

287 “Bây giờ,” anh em nói, “Anh Branham, anh có không thông công với những người Báp-tít và Trưởng Lão mà không làm phép báp-...?”

288 Không, thưa quý vị, tôi không. Tôi coi họ là anh em của mình. Chắc chắn rồi! Tôi không quan tâm nếu anh em không chịu báp-têm chút nào, nếu anh em đã chịu báp-têm trong danh của “Hoa Hồng Sa-rôn, Hoa Huệ của Trũng, và Sao Mai,” điều đó sẽ không

có...đó chỉ là tốt như “Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh.” Chỉ ba danh hiệu. Ngài là Hoa Hồng Sa-rôn. Là Ngài phải không? Hoa Huệ trong Trùng, Sao Mai, tất cả những thứ đó. Chắc chắn rồi, Ngài là vậy. Chỉ là điều này hay điều khác. Nhưng đây là những gì của nó: cách chính xác của Kinh Thánh là nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Nếu anh em muốn theo cách Kinh Thánh, điều đó chính xác. Đó là cách chính xác.

²⁸⁹ Vậy thì, nếu anh em chịu báp têm nhân danh “Cha, Con, và Thánh Linh,” hãy cảm thấy điều đó không sao cả, a-men. Nếu đó là một câu trả lời tốt với Đức Chúa Trời hướng tới một lương tâm trong sáng đối với Đức Chúa Trời, a-men. Cứ tiếp tục, đây.

²⁹⁰ Nhưng theo như tôi xem xét, về phần tôi, nếu anh em hỏi tôi, nói, “Anh Branham, tôi có nên làm báp têm lại không?” Tôi sẽ nói, “Có,” về phần tôi.

²⁹¹ Người phụ nữ nhỏ bé đến đây ngày nọ, nói, “Chúa đã kêu gọi tôi làm một thầy giảng.” Tôi không tin điều đó, không hơn là tôi tin rằng—rằng chị ấy có thể nhảy lên mặt trăng. Và chị ấy...

²⁹² Tôi nói, “Chà, điều đó rất tốt, chị à.” Tôi nói, “Chị đã kết hôn chưa?”

“Rồi.”

“Có hai con?”

“Vâng.”

Tôi nói, “Điều gì...? Chồng chị có được cứu không?”

“Không.”

Tôi nói, “Chị định làm gì với anh ấy?”

“Sẽ để anh ấy ở nhà.”

²⁹³ Tôi nói, “Đó là miếng mồi ngon nhất mà ma quỷ từng có. Chị là một người phụ nữ xinh đẹp ngay từ đầu, và chị lên ra cánh đồng này, chị sẽ là mồi nhử thường xuyên và là mục tiêu cho ma quỷ. Còn chồng chị, ở nhà, một người đàn ông trẻ, và chị để lại anh ấy với hai đứa trẻ này; anh ấy sẽ bắt đầu chạy quanh quần với một phụ nữ khác, và những đứa trẻ này sẽ có một người cha khác trong những ngày này.” Tôi nói, “Chỗ đầu tiên, nếu Đức Chúa Trời kêu gọi một người nữ, thì Ngài đã mâu thuẫn với Lời

Ngài.” Tôi nói, “Bây giờ, nếu chị muốn, điều đó được thôi.” Tôi nói, “Bây giờ, sự phân biệt, chị nói rằng Chúa ban cho chị sự phân biệt. Chị muốn đi ra ngoài, bọc giăng, và thử nó à?”

294 Chị ấy nói, “Vâng.” Và anh em thấy điều gì đã xảy ra.

295 Anh em thấy đấy, đó là bùng cháy nhiệt huyết. Nó phải đến với Lời. Nếu nó không có trong Lời, thì nó không đúng. Tôi không quan tâm cảm xúc của các bạn là gì, nó không đúng. A-men! Điều đó dường như tốt đấy. A-men!

296 Được rồi:

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Sự Sáng
tuyệt diệu như vậy,
Đến từ nơi những giọt sương thương xót rục
rũ;
Chiếu sáng chúng ta quanh đêm luôn ngày,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Hết thảy các thánh đồ của Sự Sáng tuyên bố,
Chúa Jêsus, là Sự Sáng của thế gian;
Rồi chuông Thiên đàng sẽ vang lên,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Chúng ta sẽ bước đi trong sự sáng, sự sáng
tuyệt diệu như vậy,
Đến từ nơi những giọt sương...
Chiếu sáng chúng ta quanh đêm luôn ngày,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của...

297 Bây giờ tôi muốn mọi người quay quanh và bắt tay, bốn phía, với mọi người bây giờ, khi chúng ta hát bài này lần nữa:

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Sự Sáng
tuyệt diệu, (A-men!)
Đến từ nơi những giọt sương thương xót rục
rũ;
Chiếu sáng chúng ta quanh đêm luôn ngày,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của...

298 Anh chị em yêu mến những người Giám Lý không? Hãy nói “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Báp-tít? Trưởng Lão?

Công giáo? Người...Ồ, anh chị em yêu hết thầy họ chứ? Hãy nói “A-men.” [“A-men.”]

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, tuyệt diệu...

Bắt tay, khi chúng ta hát.

Ồ, đến từ nơi những giọt sương thương xót rục rỡ;

Chiếu sáng chúng ta quanh đêm luôn ngày,

Chúa Jêsus, Sự Sáng của...

²⁹⁹ Trước khi chúng ta hát bài hát kết thúc buổi nhóm của chúng ta...Bây giờ, có thể tôi sẽ lại ở đây vào Chúa nhật. Vậy thì, sau đó tôi sẽ không trở lại cho đến sau lễ Giáng sinh. Đấy, vì tôi sẽ đi Michigan, từ Michigan đến Colorado, từ Colorado đến Idaho, từ Idaho đến California, rồi chúng tôi sẽ quay lại. Và có thể (tôi muốn anh chị em cầu nguyện cho tôi) tôi sẽ ở Waterloo, Iowa, bắt đầu vào ngày hai mươi bốn tháng Giêng đến hết ngày hai tháng Hai. Đấy, tại sân vận động lớn ở đó, họ vừa gọi tôi cách đây một lát, và tôi phải cầu nguyện từ bây giờ cho đến Chúa nhật. Đấy, ở Waterloo, Iowa, mà rất gần bây giờ.

³⁰⁰ Nhưng bây giờ, hãy nhớ, hãy nghe chương trình phát thanh của người anh em lúc chín giờ, sáng thứ Bảy. Chúng tôi sẽ gọi cho anh ấy để nói cho anh ấy biết. Và điều đó sẽ qua WLRP, bộ tứ Neville lúc chín giờ, sáng thứ Bảy. Chúng tôi sẽ...Nếu tôi—tôi không thể giải quyết được, Anh Neville sẽ trả lời các câu hỏi. Được không, Anh Neville, cho buổi sáng Chúa nhật? [Anh Neville cười và nói, “Đó là một đơn đặt hàng lớn”—Bt.]Ồ, kia, nếu anh gặp khó khăn, tôi sẽ đến giúp anh. Anh ấy sẽ lo liệu. Được rồi.

³⁰¹ Được rồi:

Mang Danh Jêsus với anh,
 Nay ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
 Danh ấy sẽ ban sự vui mừng và an ủi,
 Ồ, hãy mang danh ấy trong mọi nơi.

Danh quý báu, Ô thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;

Danh quý báu, (Danh quý báu!) Ồ thật diệu
dàng! (Thật diệu dàng!)

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

³⁰² Bây giờ, nếu anh em muốn biết một tin đồ Báp-tít tin vào việc la hét, thì đó là kiểu hét mà tôi tin tưởng. Người mẹ già đó vừa ngồi đó, và Thánh Linh đến trên bà. Bà ấy bắt đầu la hét, bà không thể kìm chế được, bà quay lại và ôm lấy con gái mình. Đó là cách tôi thích thấy điều đó. A-men. Đó là cảm xúc thực sự tốt đẹp, cổ điển, những tình cảm cảm nhận từ tấm lòng. Ô, chao ôi, một vị—một vị thánh đồ già, dày dặn, chín chắn, đã sẵn sàng về nhà với sự Vinh hiển. Chỉ đang chờ lệnh triệu tập, anh chị em thấy đấy, thật sự có một thời gian tuyệt vời.

Được rồi, bây giờ Anh Neville, anh ấy muốn làm gì thì làm.

HỎI VÀ ĐÁP HÊ-BƠ-RƠ PHẦN I VIES7-0925

(Questions and Answers on Hebrews Part I)

LOẠT BÀI CÁCH XỬ SỰ, TRẬT TỰ VÀ SỰ DẠY DỠ CỦA HỘI THÁNH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Tư, ngày 25 tháng Chín, năm 1957, tại Đền Tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org